

Redacción
y Administración:
S A N B L A S 1951
U. T. 59-3667
Bs. Aires
★

N A R O Č N I N A :

Za eno leto
\$ 8.—
Za pol leta
\$ 5.—
Za inozemstvo
2 Dolarja
Posamezna šteč. 20 cts.

SLOVENSKI GLAS

(LA VOZ ESLOVENA)

PERIODICO QUINCENAL DE LA COLECTIVIDAD ESLOVENA (YUGOSLAVA) PARA TODA SUD AMERICA, ORGANO DEL CONSEJO ESLOVENO QUE REPRESENTA TODAS LAS SOCIEDADES ESLOVENAS

REGISTRO NACIONAL
DE LA PROPIEDAD
INTELECTUAL
No. 225027

CORREO
ARGENTINO
CENTRAL B

FRANQUEO PAGADO
Concesión N° 3159
TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 1551

LETO (AÑO) I.

BUENOS AIRES, 21 DE JUNIO (JUNIA) 1947

Núm. (Štev.) 19

Acercas de la Situación en los Balcanes

A raíz del acontecimiento acaecido últimamente en Hungría y la nueva situación creada en ese país, nuevamente los Balcanes pasaron a ocupar la primera plana de la opinión pública. Primeramente era, para las potencias occidentales el régimen en Yugoslavia que segun ellas, peligroso, inquietaba la península, luego fué Grecia en donde aparecían los fenómenos que atraían la atención y donde consiguieron que se enviase determinadas Comisiones encargadas de indagar y establecer el origen y el alcance de aquello que ellos llamaban provocaciones; hoy, el punto de atracción es Hungría, hacia donde la prensa capitalista se esfuerza en desviar la atención del mundo pues se ha producido un "golpe de estado comunista" (denominación utilizada cuando se desea mencionar algo verdaderamente democrático) como ellos pretenden presentarlo ante la opinión pública y lo que, según parece, desean utilizar como medio de no se sabe qué maniobras en el seno de las N.U. donde se preparan llevar el caso para que allí se "discuta" y "resuelva", pues según prevén el Kremlin no responderá satisfactoriamente a su pedido de explicaciones acerca de la "conspiración antidemocrática", como de antemano han bautizado la simple caída de un gabinete. En el estudio de esto parecen haberse sumido no solamente determinados interesados de segundo orden sino más bien los altos círculos diplomáticos de las potencias occidentales junto con Marshall y los grandes estrategas del plan "Truman", quienes se encuentran preparando el caso y acondicionándolo para presentarlo, seguramente, al Consejo de Seguridad en las sesiones que éste tiene proyectado realizar en Nueva York durante el próximo mes de septiembre.

Ello no debe extrañar por cuanto es necesario encontrar algo con qué entretener al mencionado Consejo porque en caso contrario se vería quizás en el peligro de tener que tratar forzosamente y resolver problemas mucho más urgentes cuya solución podría muy fácilmente beneficiar a la humanidad y asegurar la paz. Como esto las potencias imperialistas tienen la consigna y el acuerdo de evitar buscar temas "adecuados" según ellos antes que llegue la fecha de las sesiones para con eso, según expresiones de propios funcionarios norteamericanos, dar a los elementos "democráticos" de Francia, Italia y otros países (entre ellos seguramente España) para proseguir la lucha contra el avance del "comunismo". La nueva maniobra no debe sorprender ni tomar desprevenidos a los pueblos sino por el contrario, llegado el momento, deben estar preparados a contrarrestarla como lo han hecho en otras oportunidades. Además, contrariamente a lo que afirman los círculos diplomáticos yanquis, la presentación del caso ante las Naciones Unidas, lejos de satisfacer y recibir la aprobación de la opinión pública confirmará una vez más que el imperialismo maniobra sin cesar y presiona para dificultar el establecimiento definitivo de la paz y el bienestar de los pueblos alejados para siempre el espectro de nuevos conflictos bélicos.

Pero, aparte de ello y según las apariencias que se traslucen a través de las páginas de los órganos periodísticos, éste suceso pretende ser utilizado desde ya como medio de acentuación de la crisis rusonorteamericana que los círculos imperialistas y reaccionarios presentan a menudo ante el mundo a través de potentes vidrios de aumento. En efecto, varios funcionarios diplomáticos que están al servicio del capitalismo, hablando del caso que nos ocupa expresaron entre otro: "Los acontecimientos en Hungría y Bulgaria avanzan rápidamente hacia una crisis entre Estados Unidos y Rusia que posiblemente llegará a su punto culminante en los próximos dos meses". Esto corroborado con el anuncio hecho por el Departamento de Estado de la Unión según el cual se enviará una severa nota de protesta contra el, por ellos llamado, "golpe de estado comunista" en Hungría conforme a la cual estaría dispuesto poner límites a la expansión "comunista" en Europa, presenta a la vista un cuadro en la actualidad inexistente y que está muy lejos de existir. Pero en caso de ser cierta la nota y su contenido, sería suficientemente potente el estado yanqui de poner fin o impedir el desarrollo del comunismo en Europa o lo que es lo mismo, podría obligar a los pueblos europeos pensar en forma idéntica a como piensan los cabecillas encumbrados en un gobierno imperialista? Es evidente que lo que ellos pretenden presentar, ni el "golpe de estado comunista" ni la expansión del "comunismo", sino lo que existe es la intención de ciertas maniobras, que no deben sorprender a los pueblos libres, democráticos y amantes de la paz.

"J. I. V."

JUGOSLOVANSKA NASELBINA JE Z NAV- DUŠENJEM SPREJELA IN POZDRAVILA GENERALMAJORJA FRANCETA PIRCA

Polnomočni minister in poslanik F.N.R.J. Generalmajor Francé Pirc je došel v Buenos Aires v nedeljo, dne 8. t. m. s francoskim parnikom "Groix".

Z ministrom sta tudi dospela tajnik Bogdan Popovič in tovarišica Zorka Leontič, delegatinja Jugoslovanskega Rdečega Križa za Južno Ameriko.

Čeprav se je v zadnjem trenuhku raznesla novica o prihodu Generalmajorja Fr. Pirc, se je v kljub temu zbralo v pristanišču veliko število našega ljudstva.

Polnomočni minister F. L. R. J.
Generalmajor Francé Pirc

Med čakajočimi izseljenci se je nahajal tudi tajnik poslaništva tov. Dalibor Jakaša, in socijalni ataše tov. Dalibor Soldatič in vsi predstavniki naših organizacij.

Prihod parnika "Groix" je bil javljen za 13 uro. Ker pa vsled prihoda drugih parnikov ni mogel v pristanišče, ni bilo za prihod tega več določene ure. Vedno več ljudstva je prihajalo v pristanišče in tam v pogovorih nestrojno pričakovalo prihod poslanika. Pričelo je tudi deževati in radi tega vzroka so nekateri odšli. Šele po 20. uri je došel "Groix" in po enournem čakanju, da se uredi vse priprave za izkrcanje, smo končno ob 21 uri imeli ministra Pirca med nami.

Z burnimi aplavzi in zastavami je bil minister Pirc pozdravljen od množice. Ganjen je spregovoril: "Pozdravljam vas v imenu domovine" in po kratkem razgovoru v spremstvu odšel.

Slovenski Svet si je čutil v dolžnost, da pozdravi v imenu slovenske nasebine Generalmajorja Pirca. V torek zvečer je v zasebnem stanovanju v Hotelu Alvear sprejel našo delegacijo: za Slov. Svet tov. predsednik Semolič, in glavni tajnik tov. Bareto in urednik Slovenskega Glasa, tov. Sl. Škof. Pozdravili smo v imenu naših organi-

zacij in vseh Slovencev ministra Pirca in se z njim prav prijazno in po domače razgovarjali. Kar je najvažnejše moramo poudariti, da je Generalmajor Pirc zelo uljuden in preprost in kot zaveden partizan ljubi svojo domovino, ljubi svoj narod in ljubi našo slovensko pesem.

Na vsa naša vprašanja nam je vljudno odgovarjal. "Želimo Vaših osebnih podatkov" — smo ga naprosili —, "da bomo našemu ljudstvu kaj o tem pisali in poročali".

"Seveda" — je odgovoril — "saj sem došel sem, da služim našemu narodu tu v tujini." Ponudili smo mu zadnjo številko Slov. Glasa. Ko je čital kratko poročilo o svojem prihodu je pripomnil: "moje ime je Francé in ne Franc. Sem sin preproste kmečke družine, doma iz Sodražice pri Kočevju na Dolenjskem, tam kjer je bil rojen naš Jurčič. Po domače nam rečejo "pri Zverinovi". Rojen sem l. 1899, izmed desetih sinov sem najstarejši. Vsi smo služili v partizanski vojski, padel je najmlajši brat Ivan, ki zapušča 4 otroke. Meni so umorili in razmesarili ženo in triletno hčerko. Napadli so mi mater in jo mučili, ki je pa uboga starka, vse prenesla in danes zadovoljno uživa svobodo v svoji domovini."

Nadalje nam je pojasnil, da je bil kot vojak v bivši Avstriji na italijanskem bojišču. Bil je potem polkovnik lovskih letal v Jugoslaviji. Med zadnjo svetovno vojno, je takoj vstopil v partizanske vrste. Bil je tudi od domobrancev ovajen in zajet. V nevarni službi v prid narodnoosvobodilne borbe je večkrat tvegval svoje življenje. Leta 1944 je bil poslan v Afriko, kjer je organiziral prve jugoslovanske partizanske letalske edinice, katere so se po kratkih mesecih vaje že z velikim uspehom borile na bojišču.

Maršal Tito ga je nato pozval k sebi in sedaj imenoval za polnomočnega Ministra v Argentini.

Pojasnil nam je tudi, kako se danes neverjetno dviguje nova Jugoslavija. Povdarjal je veliko važnost o združitvi in skupnosti vsega slovanstva in pripočal, da je potrebna in važna skupnost tudi tu v tujini.

Radevoljno se je odzval na naše vabilo in obljubil, da se udeleži skromnega "luncha", ki mu ga v čast pripravijo slovenske organizacije združene v Slovenskem Svetu dne 22. t. m. v prostorih G.P.D.S. Ta dan bomo torej imeli med nami ministra F. Pirca in slišali tudi njegovo besedo.

Slovenska nasebina kliče generalmajorja Francé Pirca: "Pozdravljen in dobrodošel!"

Ljudska Skupščina FLRJ je Razpravljala o Petletnem Planu

Beograd. — Dne 26. aprila je pričela Ljudska skupščina razpravljati o zakonskem predlogu za petletni plan.

Na seji je bil navzoč predsednik vlade FLRJ maršal Tito s podpredsednikom in ministri zvezne vlade. Bili so prisotni tudi zastopniki vseh slovenskih in nekaterih drugih držav.

Ko je predsednik sporočil skupščini, da bo s petletnemu planu govoril predsednik ministerskega sveta maršal Josip Broz-Tito, so besede vzbudile vihar navdušenja v dvorani.

Po Titovem govoru je dobil besedo predsednik zvezne planske komisije Andrija Hebrang. Za njim sta govorila predsednik Gospodarskega sveta in minister za industrijo zvezne vlade Boris Kidrič in minister za delo zvezne vlade Vicko Krstulović. Govorniki so v svojih govorih podali natančna poročila o pomenu in izvajanju petletnega plana.

Tudi predsedniki vlad ljudskih republik so govorili o pomenu petletnega plana za posamezne republike.

Vsi govori so bili sprejeti s ploskanjem in odobravanjem ljudskih poslancev.

GOVOR MARŠALA TITA

Predsednik vlade FLRJ maršal Tito je imel viharno pozdravljen naslednji govor:

Tovariši ljudski poslanci!

Zvezna vlada prihaja pred Ljudsko skupščino s petletnim planom o industrializaciji in elektrifikaciji naše države. Ta plan je plod večmesečnega, temeljitega in vztrajnega dela gospodarskih organov naše planske komisije.

Plansko gospodarstvo in njegov uspeh sta seveda neločljivo povezana z novo družbeno ureditvijo v novi Jugoslaviji. Brez take ureditve, brez prehoda proizvodnih sredstev iz privatne v družbeno last, brez nove demokracije, resnične ljudske demokracije bi bilo tako gospodarstvo nemogoče. Pri nas je tako gospodarstvo mogoče zato, ker je industrija in ker so rudniki in osnovna bogastva države v rokah ljudstva. Zato mora in mora država vplivati tudi na privatni gospodarski sektor, zato mora biti privatni gospodarski sektor vključen v občeplansko gospodarstvo.

Tak način gospodarstva ima seveda veliko prednost pred kapitalističnim gospodarstvom, ki ga stalno mučijo vse mogoče krize. V kapitalističnem gospodarstvu je osnovni regulator proizvodnje dobiček lastnika proizvodnih sredstev, namreč kapitalista. Pri tem igra veliko vlogo povpraševanje. Kakor hitro nastane tu zastoj, pride do hudih kriz, do kriz zaradi preobilice. V socialističnem gospodarstvu, kakršnega ima ZSSR, so take krize nemogoče. Pri nas v občeplanskem gospodarstvu, kjer proizvodimo za potrebe ljudi in ne za dobiček, so take krize nemogoče. Država skrbi s statistiko, da se potrebe ne krijejo same, ampak tudi, da povečana produkcija ostane stalen stimulus za povečanje blaginje posameznika in vse skupnosti.

Naš petletni plan ima velikanski pomen za nadaljni vsestranski razvoj naše države. Na prvi pogled se zdi, težko uresničljiv tistim, ki so vajeni starih delovnih norm in oblik, tistim, ki so se navadili gledati, kako tuji kapitalisti izkoriščajo bogastvo naše države, tistim, ki ne verujejo, da se narodi Jugoslavije v glavnem lahko s svojo močjo dvignejo iz dosedanje zaostalosti. Toda z dosedanjim izkušnjami v kratkem razdobju povojnega izgrajevanja so naši narodi pokazali tako tvorno silo in dosegli tako velike uspehe, da pomeni to resnično poročilo, da smo sposobni opraviti tudi težje naloge, kakor je ta petletni plan.

Kaj nas sili, da moramo elektrificirati in industrializirati našo državo?

Prvič, naša država je med to vojno tako strašno trpela, da je naravnost nemogoča popolna obnova in izgraditev brez močna domače industrije. Tudi bi bilo še dolgo vrsto let nemogoče obnoviti in izgraditi samo z nakupovanjem in uvažanjem potrebnih strojev iz inozemstva, ker bi te terjale skoro nemogoča finančna sredstva in bi naša država prišla popolnoma v gospodarsko, s tem pa tudi že v politično odvisnost kapitalističnih držav. Drugič, stara Jugoslavija je bila v napol kolonialnem položaju. Bila je povsem navaden predmet izkoriščanja za kapitaliste iz mnogih držav.

Prejšnji pokvarjeni oblastniki Jugoslavije s kraljem na čelu so delili koncesije, delili so narodno bogastvo za slepo ceno raznim inozemskim kapitalistom, pri tem so pa oni sami vendar dobro zaslužili, država in ljudstvo pa sta zaradi tega padala v vedno večjo revščino.

Poglejmo samo, kakšna je bila gospodarska slika stare Jugoslavije: v Jugoslaviji so do vojne imeli svoje koncesije nemški, avstrijski, madžarski, angleški, švedski, francoski belgijski, švicarski, ameriški, italijanski, češki, holandski in drugi kapitalisti. Nadalje niso samo kapitalisti iz vse Evrope, ampak celo prekoceanski položili svojo roko na našo narodno bogastvo po krivdi bivših protiljudskih oblastnikov, pa tudi po krivdi starih politikov, ki se jim zdi sedaj potrebno, da so v opoziciji proti novi Jugoslaviji, in ki nam radi očita, da ne znamo upravljati itd. Jaz pa lahko rečem: če ne bi bili storili ničesar drugega, kakor da smo osvobodili našo prelepo deželo inozemskega izkoriščanja, smo že storili za ljudstvo več kakor vsi ti politikanti vse svoje življenje.

Tretjič, inozemski kapitalisti so nalagali svoj kapital v naši državi zato, da jim je donosal velikanske dobičke. Imamo natančne podatke, da je v večini primerov dobiček večkrat presegal investirani kapital. To ni bilo prav nič težo zaradi načina, kako so tuji kapitalisti pri nas gospodarili. Bakrena ruda iz borskih rudnikov se n. pr. pri nas ni predelovala v baker, ampak so jo izvažali v Francijo, mi pa smo morali potem zelo drago kupovati baker od Francozov. Znano je tudi, da ima bakrena ruda precej zlata in da se je to zlato obenem z bakreno rudo brez ovir izvažalo v Francijo, kjer so ga izločili z destilacijo. Vrednost tega izvoženega zlata dosega vrednost naloženega kapitala, bakrena ruda pa jim je ostala zastoj, kar pomeni velikanski dobiček za francoske kapitaliste, za naše narode pa velikansko škodo.

Isti primer imamo pri svinčenih in cinkovih rudnikih v Treptu, kjer je tudi mnogo srebra. Tudi tu je bil dobiček mnogo večji kakor naloženi kapital.

Vzemimo za primer tudi nafto. Zakaj nista bila v Jugoslaviji skoro prav nič razvita industrija nafte in pridobivanje domače nafte? Kaj morda inozemski kapitalisti niso vedeli, da v nedrih naše zemlje ni ravno malo nafte? Jasno je, da so vedeli za to, toda Shell in Standard Oil sta imela monopol za nafto, petrolej in bencin v naši državi ter sta se na vso moč trudila, da bi obdržala pri nas visoke cene za nafto, petrolej, bencin itd., kar vse so uvažali iz svojih in raznih drugih držav. Ne samo, da niso hoteli sami odkrivati pri nas vrelcev nafte, ampak so tudi zelo uspešno po raznih pokvarjenih ministrih bivših režimov in celo po sami kraljevski družini onemogočali pridobivanje nafte v naših krajih, čeprav so bila ležišča nafte dobro znana.

Tudi tekstilna industrija pri nas je bila po večini v rokah inozemcev in je prav tako

prinašala velike dobičke, vendar ne v našo korist. Inozemski kapitalisti so gradili pri nas samo tkalnice, ne pa tudi predilnice. Predilnice so imeli v svojih državah, izgotovljeno prejo pa so prodajali našim tovarnam po zelo visokih cenah. Na ta način so spravljali pri nas to industrijo v odvisnost od inozemstva. Isti primer je tudi z električnimi centralami, ki so bile prav tako samo v tujih rokah in prinašale velik dobiček inozemcem. Tudi te centrale so bile pri nas odvisne od inozemstva, ker je bilo treba stroje in njihove dele nabavljati v tistih državah, katerih kapital je imel v rokah te električne centrale.

Prav tako, če ne še slabše, je bilo z raznimi rudniki, ki so bili v glavnem tudi v rokah tujih kapitalistov. V teh rudnikih je vladalo takozvano roparsko gospodarstvo. Tujji kapitalisti niso skrbeli za tehnično izpopolnjevanje rudnikov, za varstvo proti nezgodam itd. Njihova skrb je bila samo ta, da so delavci za neverjetno bedno mezdo s svojimi rokami nakopali čim več premoga in razne rude.

To je torej najbolj brezsrčna oblika izkoriščanja naših delavcev in ropanja bogastev naše države.

Lahko bi naštel še mnogo in mnogo podobnih primerov, vendar mislim, da se že iz tega lahko vidi, zakaj je bila naša država revna, zakaj je bila tako potrebna, pravična in koristna nacionalizacija vseh podjetij pri nas, zakaj je bila tako potrebna in nujna industrializacija naše države. Hkrati pa to dokazuje, kako strašen je bil zločin bivših voditeljev Jugoslavije, ki so tako očitno uničevali našo državo, ko so prodajali narodna bogastva za slepo ceno tujcu.

Naš petletni plan posveča pozornost vsem panogam proizvodnje, razen industriji tudi obrtništvu in poljedelstvu. Naše obrtništvu je bilo v strahu, da bosta petletni plan in povečana industrializacija uničila obrt. Ta strah je prazen. Če doslej nismo mogli posvetiti obrtništvu potrebne pozornosti in ga oskrbeti z zadostno količino surovin in orodja, je treba razlog iskati v tem, da tega nismo mogli, ne pa, da ne bi hoteli. Z največjo hitrostjo je bilo treba obnovljati razdejano industrijo in jo oskrbovati s potrebnimi surovinami, ki jih pri nas še vedno zelo primanjkuje. Na hitro je bilo treba oskrbeti naše mestno in podeželsko prebivalstvo z najnajnovejšimi industrijskimi proizvodi široko potrošnje itd. Ne mislim pa zanikati, da pri mnogih naših ljudeh, vodilnih ljudeh, ni bilo razumevanja za potrebe obrtništva, la ne samo to! Nekateri ljudje še danes mislijo, da se je obrtništvu že preživelo in da danes ni več potrebno, ko ustvarjamo močno industrijo, da kot privatni sektor proizvodnje ovira pravilni razvoj družbene, socialistične proizvodnje, ki je pri nas dobila ta značaj zaradi prehoda glavnih proizvodnih sredstev iz privatne v občeplansko družbeno lastnino. To je popolnoma napačno. Za nas je obrtništvu potrebno in koristno. Naša industrija v mnogih panogah še dolgo ne bo krila vseh potreb naših narodov, nekatere panoge pa se danes sploh še ne dajo zamenjati z industrijo. Torej, naše obrtništvu je kvalitativno na visoki stopnji in bomo zaradi specifičnosti nekaterih panog naše obrtništvu podpirali in ne bomo zavirali njegovega nadaljnjega napredka in razvoja. Ne zamenjajte in odprava obrtništva, ampak njegova vključitev v naš splošni gospodarski plan, dajanje podpore, organiziranje obrtništva v proizvodne zadrage, da bi čim bolj koristilo splošnemu gospodarskemu razvoju naše države — to je naša politika glede obrtništva in tega se mora vsakdo držati.

NAŠE KMETIJSTVO IN PETLETNI PLAN

1. V našem petletnem planu se govori o prehodu iz ekstenzivnega poljedelstva na intenzivno. Z drugimi besedami, povečati je treba rodovitnost zemlje in zboljšati način obdelovanja. Povečati je treba količino pridelanih plovov z iste površine in zboljšati kakovost kmetijskih pridelkov. Kako pa bomo to dosegli? Razumljivo je, da ne na stari način, kakor pridigajo razni navidezni demagogi kmetov, ki se bore iz demagoških in raznih drugih razlogov zoper industrializacijo naše države, pri tem pa govorijo, da industrializacija zanemara naše poljedelstvo. Take trditve so zelo plitve, neločljive in čudne tudi za vsakega kmeta. Če hočemo pomagati našim kmetom in zboljšati poljedelstvo, moramo imeti potrebno industrijo, ki bo proizvajala umetna gnojila, kmetijske stroje in orodje. Da pa bomo lahko imeli take stvari, ki bodo proizvajale umetno gnojilo, kmetijske stroje in orodje, moramo najprej ustvariti težko kovinsko industrijo, ki bo izdelovala tovarne za poljedelske potrebe. Nadalje moramo racionalizirati naše premogetenke, rudnike železa in drugih rud, ki bodo preskrbovali livarne, težke industrije itd. Z sno besedo, brez industrializacije in elektrifikacije ne moremo doseči ničesar, kar smo zgoraj omenili. Industrializacija naše države je neločljivo povezana s potrebami naših kmetov, ki predstavljajo veliko večino naših narodov. Industrializacija naše države torej ni sama sebi namen, ampak je potrebna za povečanje blagostanja vseh slojev ljudstva v prvi vrsti pa delavcev in kmetov. Je glavni pogoj za boljše življenje naših delavcev, naših kmetov, naše ljudske inteligence, naših delovnih državljanov.

Naše poljedelstvo bo po planu rabilo v letu 1951. nekaj tisoč traktorjev več, kakor jih imamo danes, če naj kmetje dobro obdelajo zemljo. Kje pa jih bomo vzeli? Jasno je, da jih moramo izdelati v novih tovarnah. V letu 1951. bomo morali imeti več kot dvakrat toliko traktorskih plugov, kakor jih imamo danes, okrog 240.000 vprežnih plugov, kakor jih imamo danes, nad 60.000 več sejalnih strojev, nad 2500 več strojev za žetev, okrog 8000 strojev za vezanje snopov, več okrog 220 kombajnov več, okrog 7000 kosilnih strojev več, okrog 7000 mlatilnic več, okrog 14.000 trierjev, okrog 70.000 slamoraznic več itd. Iz tega je razvidno, kako velikanski pomen ima naš petletni plan za poljedelstvo. Iz tega je razvidno, da rabimo mnogo tovarn, mnogo jekla, mnogo boljših rudnikov itd. Iz tega je razvidno, kako neustojljiva in lažna je propaganda raznih navidezni prijateljev kmeta, ki nas dolže, da ne skrbimo za kmete. Na tem mestu lahko rečem, da ta gospoda ne bi nikoli mogli storiti za kmete tega, kar bomo mi storili z uresničenjem petletnega plana.

Tisti elementi v naši državi, ki so proti industrializaciji naše države, so v bistvu proti blagostanju ljudstva. Oni so proti kmetu, proti delavcu, proti ljudstvu sploh, pa naj to tako zakrinkavajo svoj boj zoper industrializacijo.

Razni reakcionarni elementi poizkušajo ovirati na razne načine izpolnitev plana. Tisti elementi nočejo priznati, da je nova Jugoslavija v tem kratkem povojnem razdobju pokazala velikansko življenjsko silo. Vsakdo ve, da je Jugoslavija največ pretrpela, vendar, ali je kdo, ki danes lahko zanika, da smo v tem razdobju dosegli pri obnovi države uspehe, kakršnih ni dosegla nobena država v Evropi, ki je bila okupirana ali pa napadena po fašističnih silah. To nam priznava celo naši nasprotniki v inozemstvu. Zato nam pa zde še bolj neumni in reakcionarni tisti elementi pri nas, ki stalno govorijo, da Jugoslavija gospodarsko ne more napredovati, če se ne opre na ameriške in angleške kapitaliste, da naša država ne more

JUGOSLOVANSKO LJUDSTVO SE PRENAVLA V BRATSTVU, SKUPNOSTI IN DELAVNI ODGOVORNOSTI

Ko pregledujemo pisma, časopise in druge novice, ki nam prispejo iz domovine, se moramo nehote začuditi napredku našega ljudstva v domovini. Leta vojne so bila tako strašna in polna trpljenja, da se nam nehote vsiljuje misli, da je nemogoče tako hitro napredovati, a vendar je tako: nova Jugoslavija napreduje na vseh poljih, kulturnem, gospodarskem in političnem.

S kako žalostnim srcem smo, posebno Primorci, gledali na notranje borbe stare Jugoslavije, kjer je Srb hotel nadvladati Hrvata in ta zopet Slovenca itd. Od tam, kjer smo mi pričakovali svobode, smo imeli priliko videti samo bratsko neslogo, katero pa je sovražnik znal ob prvi priliki tako koristno izrabiti, ker je bil le on, kateremu je služila in le on je netil ogenj sovražstva. Plačani voditelji, prodanci, so vedeli kaj delajo, ljudstvu pa so bila zaprta vrata do resnice. Mnogi so se sicer vprašali, zakaj se moramo sovržiti, saj smo vendar bratje... Tak vprašanja in odgovori na to, pa so bili nevarni in so zato navadno končali v zaporih. Ni bilo svobode mišljenja, koristi tujca so vsako svobodoljubnost prepovedale, ker vlada in njegovi podrejenci so bili v službi tujega kapitala ne pa svojega ljudstva.

Danes pa temu ni več tako. Srb se je pobratil s Hrvatom in Slovencem ter ostalimi narodi Jugoslavije. Sedaj korakajo vsi isto pot, pot enakosti in bratstva, pot ljubezni do bližnjega, pot socialne pravičnosti. Pred zakonom, ki je v Jugoslaviji najmodernejši, kateri obsega vse osebne in državne koristi, je sedaj za vse enak. Voditelji NARODNO OSVOBODILNE FRONTE, kateri so izšli iz vrst ljudstva, kateremu so posvetili največjo pažnjo, so postavili temelje bratstvu in enakosti; program, katerega je ljudstvo vzelo samo v svoje roke in s katerim dela in gradi srečnejšo bodočnost naše domovine, katera je že sedaj mnogim nazadnjaškim državam z kapitalističnim režimom, za vzgled, je razvit v petletnem planu, katerega je pripravila Centralna Vlada, a ljudstvo ga je vzelo v svoje roke ter ga osvojilo, kar je zagotovilo, da bo do pičice izpolnjen. Kajti, ako si vlada dela načrte, propagando za njih spoznavanje in nieče

milijone za propagando, se isti nikdar ne bodo izpolnili, če jih ljudstvo samo ne osvoji. Vlade v starih sistemih, so visokostojee državne osebe, postavljene navadno od neodgovornih elementov, in zato od ljudstva obsovažene. Zato nimajo taki valdni načrti, navadno nobenega uspeha. V Jugoslaviji pa je drugače: Vlada pravi "Ljudstvo, Ti si nas izvolilo na to mesto, da bomo Tebi služili, zato smo tu, da napravimo samo tisto kar Ti od nas zahtevaš in kar je Tebi v korist." Za vse vladno delo, je odgovoren, v večji ali manjši meri, vsak državljani, ker kogar on izvoli, tisti pride na državno krmilo. V pravi demokraciji, katera vlada v naši domovini, se mora iti od spodaj navzgor, ne pa odzgoraj navzdol, kakor je v lažidemokracijah navada.

Pra vposebno je bilo to povdarjeno pri zadnji razpravi o vsedravnem proračunu za leto 1947. Pred obema Skupščinami je vsak tovariš-minister razložil svoje potrebe in dohodke s svojimi pripombami. Na koncu vsakega poročila pa je prišlo, kakor, da bi se bili dogovorili, približno takole: — Vse kar sem Vam obrazložil, bo mogoče udeležiti, le ako bo vsak izmed Vas in vsak naš državljani, vzel svoj del odgovornosti, ker jaz in nekoliko mojih uradnikov smo samo ministerstvo, in ne bomo napravili vsega tega, brez pomoči, katero pričakujemo od celokupnega naroda.

Iz vseh teh poročil je odsevala ena sama misel: dvignuili se bomo iz ruševin in zacelili bomo vse rane, ker narodi Federativne Jugoslavije so brez pomislekov z vlado in njenim voditeljem maršalom Titom, kateri ne štedi ne časa ne truda, samo da bodo ti narodi srečni.

A. Škrbec

KROJAČNICA
Stanislav Maurič
VELIKA IZBIRA MODERNIH OBLEK
TRELLES 2642
U. T. 59-1232

(Nadaljevanje s 3. str.)

pravilno delitev in pravilno razvijanje plana.

Zelo škodljivo bi bilo tudi za izvajanje plana, če ne bi imeli razumevanja za pravilno razvrstitev kadrov: raznih inženirjev, srednjih strokovnih kadrov in kvalificiranih delavcev. Pri tem je prav tako nevaren centralizem kakor partikularizem, če gledamo preveč ozkosrčno. To govorim zaradi dosežanj izkušenj in poudarjam, da se moramo tega zanašati strogo izogibati, če hočemo uspešno uresničiti naš petletni plan.

Izvedba tega petletnega plana bo popolnoma spremenila našo deželo. To pomeni, da naša dežela ne bo postala samo mnogo bogatejša materialnih dobrin, ampak bomo imeli tudi mnogo več raznih šol, srednjih in visokih, raznih znanstvenih ustanov ter obnovljenih vasi in mest itd. Obenem bodo ustvarjeni pogoji za lažji nadaljnji vsestranski razvoj. Blagostanje ljudstva bo silno naraslo. Že ob koncu petega leta izvajanja plana bo splošni narodni dohodek silno narasel. V primeri z letom 1939, bo imel približno tako sliko: splošni narodni dohodek leta 1939: 132 milijard; leta 1951:

235 milijard ali 193%. Nadalje je bila vrednost skupne materialne proizvodnje leta 1939. 203 milijarde, leta 1951. pa bo 366 milijard ali 180%. Mislim, da ni treba še bolj podrobno navajati kakih števil ali odstotkov, kaj se bo ustvarilo in koliko v teh petih letih. O tem bodo govorili ostali tovariši, razvidno je pa tudi iz petletnega plana. Rad bi samo še enkrat poudaril velikanški pomen tega našega podviga za vse naše narode. Kakor ni brez izvedbe tega plana, brez industrializacije naše države za naše narode blagostanja, tako brez izvedbe tega plana tudi ni podlage za našo gospodarsko in politično neodvisnost; zato sem mnenja, da je dolžnost vsakega našega državljanca, da napne vse svoje sile za izpolnitev nalog, ki nas čakajo pri izvajanju petletnega plana.

Zavedajoč se vseh težav, ki nas čakajo, smo globoko prepričani, da bomo s pomočjo vseh ljudskih sil uresničili to, kar nas vodi k lepši in srečnejši bodočnosti.

Govor predsednika vlade maršala Tita je ljudska skupščina sprejela z dolgočrajnim in viharim odobravanjem.

AUDICION RADIAL "MUNDO ESLAVO"

UNA AUDICION DE RADIO AL SERVICIO DE LOS ESLAVOS RESIDENTES EN LA ARGENTINA

El sábado 24 de Mayo se realizó en la sede de la Unión Eslava de la Argentina, la primera reunión de la comisión encargada de llevar adelante los trabajos para la organización de una audición radial. Con ello la Central Eslava da cumplimiento a una vieja aspiración de las colectividades eslavas residentes en la Argentina.

Se resolvió en la mencionada reunión constituir varias comisiones y celebrar una reunión más amplia el próximo sábado 31 del cte. a las 15.30 horas en el mismo local.

Los trabajos están ya adelantados y en breve plazo, será posible escuchar las esperadas transmisiones.

Como parece predecirlo esta audición será un verdadero éxito. No escapará a ningún anunciador la importancia de la misma, dado el crecido número de oyentes con que contará. Para toda clase de informes sobre la audición MUNDO ESLAVO, dirigirse a Unión Eslava de la Argentina, Victoria 723, Capital Federal."

TRGOVINA JESTVIN
"JUGOSLOVANSKA ZVEZDA"
Močnik Ivan
SARACHAGA 4800
U. T. 67-6988

NOVO PODJETJE

Naš požrtvovalni tajnik Slovenskega Sveita in sourednik Slovenskega Glasa, tov. Barretto je v družbi tov. Ferfolja in Paškulina ustanovil tiskarno, katero so te dni otvorili v ulici Gutenberg 3360. Sprejemali bodo vsakovrstna dela spadajoča v to stroko.

Priporočamo našim rojakom, da se poslužujejo tega novega tiskarskega podjetja naših znanih rojakov, katerim želimo mnogo uspehov in napredka.

NAŠIM DOPISNIKOM!

Naprašamo vse one, ki dopisujejo za naš list, da nam dopise pošljejo do 15. in 30. vsakega meseca. Vsi dopisi prejeti po tem roku bodo priobčeni v prvi prihodnji številki.

SMRTNA KOSA

V tržaški bolnišnici je umrl 15. 4. 1947 Alojz Terbižan, doma iz Planine pri Vipavi, v starosti 48 let. Pokojnika so prepeljali na dom in pokopan je bil na pokopališču na Planini. Pogreba se je udeležilo veliko število prijateljev in znancev, ki so pokojnika zelo cenili.

V domovini zapušča pokojni Alojz Terbižan mater, soprogo in 6 nedoraslih otrok in eno sestro. Tukaj v Argentini pa žaluje za njim brat Filip in svakinja.

Bodi pokojniku kihka domača zemljica, preostalim sorodnikom pa naše sočalje!

SMRTNA NESREČA

Smrtno se je ponesrečil naš rojak Alojz Zamida, star 47 let, doma iz Toplic pri Novem Mestu. Zaposlen kot zidar je pri delu padel in ostal na mestu mrtev.

Pokojni zapušča tu ženo in doma enega brata. Ostalim naše sočalje!

FABRICA DE MUEBLES ARTISTICOS

LA MAYOR EN SUD AMERICA EN SU GENERO

PROVENZAL - COLONIAL - RUSTICO

FADEMAR

Soc. Resp. Ltda. — Capital \$ 100.000

Valentín Virasoro 1865 -- T. A. 54 - 6656
Buenos Aires

SLOVENSKI GLAS

Propietario: CONSEJO ESLOVENO

Director: JOSE NOVINC — Administrador: METOD KRALJ

PODUPRAVE SLOVENSKEGA GLASA

Gospodarsko Podporno Društvo Slovencev v V. Devoto: Simbrón 5148, U. T. 64-1509.
"Ivan Cankar": Ramallo 4962 — Saavedra.
Ljudski Odr: Coronel Ramón Lista 5158, U. T. 50-5502.
Jugoslovansko Društvo Samopomoc Slovencev: Centenera 2249, U. T. 61-1761.
Slovenski Dom: San Blas 1951, U. T. 59-3667.
Udruženje Svob. Jugoslavija, Slovenski odsek: Av. Fr. Beiró 4916, T. A. 50 - 5591

ZASTOPNIKI:

Za Córdoba in okolico: Franc Kurinčič — Pinzón 1639.
Za Rosario in okolico: Štefan Žigon — Avenida Lagos y Horqueta.
Za Loma Negra in okolico: Golobič Marko.
Za Villa Calzada in Temperley ter okolico: Luis Furlan — Cnel. Flores, V. Calzada.
Za Caballito: Marija Klarič — José Bonifacio 663, Buenos Aires.
Za Caseros in Tropezón: Iván Hrovat — Lisandro Medina 1386.
Za Montevideo: Vera in Milka Ogrizek — Rectificación Laranaga 2235.
Na Paternalu: Matevž Simčič — Warnes 2101, Buenos Aires.

Buenos Aires, 21 de Junio de 1947

No. 19

SKUPNOST JE NAŠA BOLJŠA BODOČNOST

JUGOSLOVANSKI IZSELJENCI, TESNO POVEZANI V DELOVANJU, LAHKO

JAMČIMO ZA OBSTOJ NAŠIH ORGANIZACIJ V IZSELJENIŠTVU!

Mnogo pišemo in povdarjamo o potrebi skupnosti in o združitvi naših organizacij tu v tujini. Najdejo se pa še ljudje, ki pravijo: "Združitev, oziroma misel zazdružitve, je tako stara, kakor je stara naša naselbina".

Nismo pa mi enakega mnenja. Zavedati se moramo, da smo prešli v novo dobo. Prešli smo iz one dobe, ko se je delalo za združitev iz katerih koli vzrokov. Danes se druži ves slovanski narod, ker edino v bratstvu in složnosti lahko upamo na uspehe v bodočnosti.

Preteklo je že šest let odkar se je ustanovila Osvobodilna Fronta v Sloveniji. Ta zgodovinski datum so v Sloveniji svečano praznovali. Tov. B. Kraigher, član Izvršnega odbora O. F. je na proslavi imel govor, kjer je posebno povdaril da: "Osvobodilna fronta je nastala v spoznanju, da je rešitev in osvoboditev slovenskega naroda samo v dosledni naslonitvi na demokratske sile sveta in na osnovni steber demokracije v svetu, na Sovjetsko zvezo. Samo po tej poti je dosegla kar je dosegla, in samo po tej poti moremo upati na uspeh v bodočnosti." Zaključil je govor: "Osnovno jamstvo, da bomo dosegli dokončno združitev slovenskega naroda v okviru F.L.R.J. je danes v dviganju naporov za gospodarsko utrditev nove Jugoslavije. Zato je ob šesti obletnici O. F. naša glavna naloga graditi, graditi, graditi!"

Tudi mi tu v tujini bomo podpirali O. F. Gradili bomo skupnost, da bomo na ta način, kot zavedni sinovi domovine pomagali pri naporih za utrditev nove Jugoslavije. To je ravno ono, ki smo prej povdarjali, da se nahajamo v novi dobi in da je danes združitev naših organizacij vse drugačna kakor je bila prej.

Ob priliki ko je delegacija Slovenskega Sveta pozdravila gen. maj. F. Pirca je tudi on posebno povdarjal, da je nujno potrebna združitev vseh organizacij tu v tujini. Rekel je: "edino z združitvijo vsega slovanskega naroda v domovini in v izseljenstvu, bomo v svetu pokazali kako velik in močan je slovanski narod".

Mi delamo za popolno združitev naših organizacij. Ni torej dvoma, da je združitev mogoče ambicija nekaterih. Naši sovražniki nam zatrjujejo, da skupnosti ne bomo dosegli in "neverni Tomaži" govorijo, da združitev ni še zrela. Prvim zagotovimo, da njih želje se ne bodo uresničile, drugi pa naj se prepričajo, da je združitev že tako dozorela in če danes te ne dosežemo tudi nikoli več v bodoče ne bomo dosegli.

Na Konvenciji slovenskih društev smo podpisali združitev in dano besedo moramo izpolniti. Danes vsi oni predlogi, ki bi rušili združitev naših društev, so orožje, ki je nudimo našim sovražnikom. Mi moramo po poti, katero smo si začrtali na Konvenciji: moramo takoj pričeti skupno kulturno delovanje, istotako, kot se je do danes skupno vršila akcija za pomoč domovini. Moramo po sklepu Konference tudi delovati v skupni vzajemni pomoči. To poslednje pa bo zelo lahko doseči, ko bodo enkrat naša društva delovala v strnjem enotnem bloku.

Dolžnost naših voditeljev posameznih društev je, da pospešijo združitev ter da podučijo svoje članstvo, kako važna in potrebna je naša združitev. Moramo mimo vsakih govorov, ki bi nam pri našem delu škodovali. In ako bomo naše dolžnosti vestno izpolnili, se bomo lahko tudi mi prištevali, da smo bratje onih sinov naše domovine, ki danes gradijo novo Jugoslavijo.

Današnji časi zahtevajo od vseh naših izseljencev, onih v organizacijah in tudi onih izven istih, da delamo vsi za slogo in bratsko skupnost katera mora sloneti na demokratski podlagi. V tej naši skupnosti se mora vsak naš slovenski izseljenec zavedati, da je Jugoslovian in kot tak tudi član velike družine slovanskih narodov. Slovanski narodi žele naj bi zavladali na svetu pravičen in trajen mir in bratstvo med vsemi narodi sveta.

Edino združeni in složni v bodočem delovanju lahko jamčimo obstoj našega zamišljenega Slovenskega Ljudskega Doma!

Vesti iz Organizacij

OSREDNJI JUGOSLOVANSKI SVET

Sestanek zastopnikov

Dne 28. t. m. ob 4 uri pop. se vrši sestanek zastopnikov društev, ki so včlanjena v Osrednjem Jugoslovanskem Svetu. Sestanek se vrši v sedežu ulica Santa Fe 2944.

Opozarja se organizacije, da pošljejo zastopnike na ta važen sestanek.

Ženski sestanek

Po sklepu Osrednjega Jugoslov. Sveta se vrši dne 27. t. m. ob 7.30 uri pop. v sedežu Santa Fe 2944 sestanek zastopnic vseh jugoslovanskih ženskih odsekov. Namen sestanka je bodoče delovanje in ustanovitev Vrhovnega odbora Jugoslovanskih žen v Argentini.

Priporoča se vsem ženskim odsekom posameznih društev, da pošljejo na ta važen sestanek zastopnice.

SLOVENSKI DOM

Slovenski Dom priredi dne 3. avgusta veliko prireditev v proslavo obletnice kulturnega delovanja v dvorani Centro Armenio, Acevedo 1353.

LUNCH JUGOSLOVANSKEGA CENTRALNEGA SVETA V POČASTITEV GEN. MAJ. FR. PIRCA

V nedeljo 15. t. m. se je vršil v dvorani hotela Castelar napovedan lunch organiziran po Jugoslovanskem Centralnem Svetu v počastitev našemu novemu poslaniku in polnomočnemu ministru Generalmajorju Francetu Pircu.

Ob napovedani uri se je zbralo mnogo naših rojakov, v večini pa so bili naši glavni društveni delavci in zastopniki naših organizacij, kateri so z navdušenim ploskanjem pozdravili prihod generalmajorja Pirca. Pozdravil ga je z jednatimi besedami predsednik Jugosl. Centr. Sveta, tov. Rude Mikuličič. Nato pa je spregovoril lep in zelo pomeben govor minister Pirc, kateri je dejal, da se čuti srečnega, da nas pozdravi v imenu domovine, v imenu ljudskih oblasti in v imenu našega najboljšega sina Maršala Tita.

Izrazil je tudi svojo ginjenost nad tako lepim sprejemom ob prihodu in se čuti izrazil željo da bi se tekom svojega bivanja me dnašimi izseljenci v ogostoljubni Argentini, odošaji in povezanost med nami povečala in postala trdna vez med nami in domovino, našo novo Jugoslavijo.

Po govoru ministra so vsi prisotni nazdravili domovini, nakar je generalmajor Pirc obšel okrog miz in stiskal roke prisotnim zastopnikom naše naselbine, katerim je bil predstavljen, in vsakemu odgovoril na vprašanje in prijazno spregovoril z vsakim, ki ga

je nagovoril.

Tudi predstavnica Jugoslovanskega Rdečega Križa, tovarišica Zorka Leontič je pozdravila prisotne in spregovorila par besed in se zahvalila za vso pomoč katero so nudili izseljenci tekom vojne, po vojni in katero še nudijo danes in da upa, da bodo še v naprej podpirali s svojim rodoljubnim poštovanjem človekoljubno delo katero vrši Jugoslovanski Rdeči Križ.

Zelo živahno in navdušeno razpoloženje je vladalo med vsemi prisotnimi in tudi naš znani baritonist Angel rovinat je na prošnjo prisotnih zapel v čast našemu ministru dve lepi pesmi "Gor čez Izaro" in "Ej uhnjem", za kar je žel od vseh prisotnih burno odobravanje.

Ta lunch je bil kot nekaj prvi stik našega polnomočnega ministra z našo jugoslovansko naselbino, kateri pa se bo kakor upamo, čimbolj razvil in širil od dneva do dneva več, da se tako bolje spoznamo in vsi skupno delamo v prid naše domovine, našega bratstva in skupnosti.

U. S. I. — CORDOBA

Občni zbor

Tem potom vabimo člane in članice U. S. I. na redni občni zbor, ki se bo vršil, v nedeljo, dne 6. julija t. l. ob 3 uri pop. v prostorih U.S.I. ulica 24 de Septiembre 2402.

Ker je ta občni zbor velike važnosti in se bo med raznimi poročili tudi izvolil nov odbor za dobo 1947-48, je dolžnost vseh članov, da se občnega zbora udeležijo v popolnem številu.

Odbor U.S.I.

IZ LOMA NEGRA

Tudi tu v Loma Negra organiziramo včasih kako proslavo ali družabni večer. 25. maja smo Jugoslavlani praznovali obletnico rojstnega dneva našega maršala Tita.

V prostorih našega rojaka Daniela Milakovič se je zbralo veliko število ljudi, kjer so nas postregli z "vermutom". Dvignili smo čaše in trčili z vzkliki: "Na mnogo let in živio maršal Tito!" Govor v ta namen je imel naš predsednik Svobodne Jugoslavije tov. Jože Pacek, ki je orisal prav lepo življenje našega hrabrega borca in voditelja maršala Tita. Tudi še razni tovariši so spregovorili par besed.

Zabave in veselja ni manjkalo. Vršilo se je tudi srečkanje in dražba. Čistega dobička je bilo \$ 120.—, ki gre za pomoč bratom v domovini.

Najlepša hvala vsem rojakom, ki so pripomogli, da je proslava dobro uspela in se priporoča za prihodnjico.

Marko Golobič

Odborom naših društev na znanje!

Slovenski Svet je na svoji izvanredni seji skupno s Tehnično Komisijo za materialno združitev naših društev, katera je bila izbrana na Konvenciji, prišel do zelo uspešnih zaključkov v pogledu združitve naših društev v eno samo močno organizacijo slovenske naselbine.

Javljamo tem potom odborom vseh društev in organizacij ki tvorijo Slovenski Svet, da se bodo vse bodoče prireditve vršile v znamenju skupnosti pod pokroviteljstvom Slovenskega Sveta, in to samo do tedaj dokler se ne odobri novo ime naše skupne in edinstvene organizacije, za ime katere se po večini delegati strinjajo naj bi bilo: SLOVENSKI LJUDSKI DOM.

Tem potom vabi Slovenski Svet vse odbore na sestanek, ki se bo vršil dne 9. julija t. l., na katerem se bo razpravljalo in odobrilo vse potrebno, da se preide k stvarni skupnosti, kot je bilo sklenjeno na Konvenciji. Kraj in uro sestanka vseh odborov bo Slov. Svet javil pravočasno. Na tem sestanku bo predložen tudi obris pravil skupne organizacije katerega bo pripravila posebna komisija petih članov Slov. Sveta.

SLOVENSKI SVET

SMRT FAŠIZMU

Mladinski Glas

SVOBODA NARODOM

NAŠA MLADINA V IZSELJENSTVU DOKAZUJE S PRVIM JUGOSLOVANSKIM MLADINSKIM KONGRESOM, DA JE ZAVZELA POT JUNAŠKE MLADINE V DOMOVINI

V soboto zvečer je bil v dvorani ulice Paraná 555 slovesno odprt Prvi Kongres Jugoslovanske Mladine katerega je organizirala Federacija Jugoslovanske Mladine.

Ob napovedani uri se je zbralo ogromno število občinstva in dvorana je bila zasedena do zadnjega kotička. Otvoritvi je prisostvoval polnomočni minister in poslanik FLRJ Generalmajor Francé Pirc, tajnik poslaništva Dalibor Jakaša, socijalni ataše Dalibor Soldatič, predsednik Slovenskega Udruženja, zastopniki naših organizacij in tiska.

Slovenski zbor je najprvo zapel argentinsko narodno himno in "Hej Slovani". Prvi je imel nato svoj govor glavni tajnik Mladinske Federacije tov. Petkovič, ki je v jedrnatih besedah obrazložil delovanje naše jugoslovanske mladine in obrazložil pomen in namen tega prvega mladinskega kongresa. Nato je govoril predsednik Jugoslovanskega Centralnega Sveta tov. Rude Mikuličič. Sledil mu je z pomenbimi besedami v govoru predsednik Slovenskega Udruženja tov. Pavel Šostakovski, ki je dejal da jugoslovanska mladina ne prednjači samo v Jugoslaviji marveč tudi tu v tuiini s svojo aktivnostjo in ljubeznijo do domovine in v pridnem gojenju bratstva in skupnosti. Sledil je govor predsednika Slovenskega Sveta, tov. Šemoliča, katerega priobčujemo v celoti.

Vsi govorniki so z vzpodbudnimi besedami pozdravili našo mladino in jo pozivali naj vztraja pri skupnem delovanju.

Med govori so bili prečitani mnogi solidarni pozdravi iz vseh krajev Republike in incemstva, katere so poslale naše organizacije in tudi organizacije in časopisi bratskih slovanskih naselbin.

Končno je govoril tudi generalmajor Francé Pirc, ki je v svojem lepem govoru pozdravil prisotne in poudarjal veliko važnost ki ga ima mladinsko delovanje. Pojasnil je na kratko o mladinskem delovanju v FLR Jugoslaviji in še posebno poudaril, da zavisi naša bodočnost predvsem od tistega velikega narodnega zaklada, ki ga predstavlja naša mladina.

Omenil je velik pomen, ki ga ima naš jezik in pesem, katere naj naša mladina pridno goji in spoznava.

Generalmajor Pirc je od prisotnih žel buren aplavz ob zaključku svojega jedrnatega in pomembnega govora.

Potek otvoritve je lepo uspel in so se naši rojaki in občinstvo lepo razšli okrog pol dvanajste ure.

Prinašamo govor predsednika Slov. Sveta, tov. Šemoliča, v katerem je zajetih prav lepih in pomembnih misli o delovanju naše jugoslovanske mladine:

Govor predsednika Slov. Sveta

¡Hermanos yugoeslavos y eslavos!
¡Jóvenes delegados!
Señoras y Señores!

El Consejo Esloveno, cuya presidencia tengo el honor de ejercer, me encomendó uno de los más gratos deberes, que durante mi larga actua-

ción en las organizaciones, jamás tuve la ocasión de realizar.

Traer el saludo del Consejo Esloveno a este histórico Primer Congreso de la Juventud Yugooslava, no es para mí solo un grato deber, sino que es una satisfacción moral tan grande que con las palabras me es difícil expresar.

Hablar a la juventud, es hablar a aquella fuente de pujante energía de corazones jóvenes, que despiertan y arden al llamado de la vida de hoy, que es lucha por un mañana mejor.

En este Congreso, jóvenes yugoeslavos, en vuestras deliberaciones, en las tareas que tendréis que realizar para llevar a cabo las resoluciones de vuestro Congreso, siempre y en todas partes, recordad que en fragor de la lucha de los pueblos yugoeslavos por la liberación de la Patria, vuestros hermanos, los jóvenes yugoeslavos de afuera del mar, han dado un luminoso ejemplo sacrificando su juventud y sus vidas por la Libertad.

Esa misma juventud con un espíritu de sacrificio jamás igualado en la historia del mundo, está dando sus mejores fuerzas para la reconstrucción de la Patria devastada por los invasores nazi-fascistas.

El Consejo Esloveno, desde esta tribuna, quiere expresar su convicción en el pleno éxito de este Congreso Juvenil, que es el paso inicial en la gran tarea que se propone nuestra juventud para cumplir con su deber hacia su patria de origen, la Nueva Yugooslavia, y también hacia la patria de adopción, la hospitalaria República Argentina.

Este Congreso Juvenil será como un eslabón más que agrega nuestra juventud en la larga serie de propósitos y anhelos en la lucha de nuestros pueblos, por un mañana mejor para sí y para toda la humanidad.

El ejemplo de este Congreso Juvenil sea como un llamado que llegue a todos los rincones donde haya hermanos nuestros y que lleve el aliento de la Nueva Yugooslavia a todos nuestros jóvenes.

Deseamos que este despertar de nuestra juventud sea una antorcha

que traiga luz a las conciencias, que abra los ojos, que vigorice los corazones, aune los esfuerzos, aumente las energías y que de esta forma sea la expresión viva de una juventud yugoeslava consciente, que ha asumido con entereza y responsabilidad la parte que le corresponde en la Colectividad Yugooslava y Eslava en la República Argentina.

El Consejo Esloveno felicita a la Federación Juvenil Yugooslava por el

empeño en su labor y los éxitos logrados hasta hoy y anhela que este Congreso sea un incentivo más para lograr una más fuerte unión de los jóvenes yugoeslavos en la Argentina para el logro de sus propósitos inspirados en el amor a su Patria y en los grandes ideales de la Humanidad.

¡Viva el Primer Congreso Juvenil Yugooslavo!

¡Viva Yugooslavia!

¡Viva la República Argentina!

NE SRAMOVATI SE, PAČ PA PONOSNI MORAMO BITI, DA SMO SLOVENCI!

Dogodilo se je pred mesec dni. Po končanem dnevnem delu grem iskal vozila, ki bi me peljalo domov. Bil je mrzel večer, a v kljub temu so bile ulice v sredini mesta natlačene ljudstva. Hodila sem naglo, neozirajoč se na ljudi, ki so mi prihajali nasproti. Naenkrat slišim znan glas, ozrem se in vidim prijatelja in z njim mladeniča, ki je pa bil meni nepoznan. Bil je to človek visoke, vitke postave in na prvi pogled opazim, da mora tudi on biti naš rojak.

Prijatelj mi neznanca predstavi in čudno se mi je zdelo, ker nadaljuje pogovor v španskem jeziku. Po kratkem pogovoru reče neznancu: "Mraz je, kaj ko bi šli popiti kaj gorkega!" Vabilo sva s prijateljem takoj sprejeta.

Ko smo sedeli za mizo pri čaši gorkega čaja, smo se med tem seveda razgovarjali. Ker pa je že v navadi v teh časih, ko se dva Slovenca snideta, njih pogovor gotovo nanese na naša društva, o delovanju in združitvi, tako smo tudi mi o tem govorili. O tem sva seveda govorila sama s prijateljem, ker neznanec je molčal in opazila sem, da se kratkoma dolgočasni. Ozrem se k njemu in ga vprašam: "Oprostite mladenič, vi niste še včlanjen v naši mladinski federaciji? Poznam veliko število naših mladeničev, toda ne spominjam se, da bi vas kedaj kje videla."

"Ne!", mi odgovori. "Čemu bi zahajal med vas!"

"Kaj niste Slovenec?" — ga vprašam. "Ne sem Italijan!"

"Italijan...?", se začudim. "Da, Italijan, kaj se vam zdi to tako čudno in nemogoče?"

"Nič ni nemogočega na tem svetu, toda sem razočarana, ker sem mislila, da tako kot spoznam že od daleč človeka, da je kake druge narodnosti, enako tudi ga spoznam če je Slovenec. Toda sedaj vidim, da sem v zmoti. Mi dovolite, lahko izvem vaše ime?"

"Luis M...!", mi vljudno odgovori. "O, da, to je v resnici pravi kalabriški priimek!" — se mu nasmejem.

"Vidim, da se z mano norčujete in po vašem govorjenju moram soditi, da prezirate Italijane!"

"Ne, jaz ne preziram Italijane", mi odgovorim — "ako vem, da je kdo res Italijan, pač pa preziram Slovenca, ki se hoče ponašati da je Italijan. Toda mi dovolite še vprašanje: kje ste bil rojen?"

"En Gorizia!", mi odgovori.

"Oprostite", — nadaljujem — "toda vi ste toliko Italijan kot jaz. Rojen ste v Gorici, na slovenski zemlji, čeravno je bila toliko let pod tujo zastavo, toda Gorica je in bo slovenska. Vaš priimek je M..., pristno slovenski, in pravite, da ste Italijan. Svetujem vam, da v bodoče ne rečete več sem Italijan, pač pa recite s ponosom: Sem Jugoslovani! In ko vas bodo vprašali, kje ste bil rojen, odgovorite: v Gorici in ne — en Gorizia!"

Tako sem se razburila, da sem celo pozabila na oliko, vstala sem in brez pozdravit nobenega, sem odšla.

Še danes, ko se spomnim na ta dogodek, zavrém kri v meni. Neverjetno je, da se še najdejo ljudje, ki se sramujejo svoje narodnosti.

Mi smo lahko ponosni, in pred celim svetom lahko rečemo: "Smo Jugoslovani, sinovi slovanskega naroda!"

S. G.

PESEM SLOVENSKE MLADINE.

Na mesta njih, ki so živeli,
za nas čutili in trpeli
in pa umrli so za nas
zdaj čliče nas usodni čas!
Vsi zdaj hitimo, da bo delo,
od njih začeto, nam uspelo!

Rod z zvestim delom naš cvetán
pričara v dom svobode dan
Po žilah polje vroča kri
in v vedri glavi misli zdrave —
tako iz duše nam kipi
ukaz: Naprej, zastava Slave!

E. GANGL.

BANCO POLACO S. A.

Unico Banco Esloveno de Sud América

Sección YUGOESLAVA

Atendida por experto personal de esta nacionalidad.

- TRANSFERENCIAS DE FONDOS de Ayuda Familiar a Yugooslavia.
- CAJA DE AHORROS y CUENTAS CORRIENTES. Dos magníficos Servicios a disposición de la Colectividad Yugooslava.
- SECCION DESCUENTOS. El Banco atenderá de inmediato su Solicitud de Crédito.

CONSULTENOS PERSONALMENTE O POR ESCRITO

TUCUMAN 462

BUENOS AIRES

C. CORREO 390

JOVEN YUGOSLAVO: ESTA ES TU OPORTUNIDAD

Sí, la oportunidad de trabajar por el ideal maravilloso que nuestra juventud residente en la Argentina copia de nuestros hermanos, que allá en la Patria, luchan y trabajan para hacerlo conocer al mundo entero.

Sí, tu oportunidad es ésta. Pero su realidad en cualquier momento en que te encuentras dispuesto a trabajar, será tu momento; siempre serás bienvenido, camarada.

Que te falta tiempo? Dedicas casi todas las horas del día al estudio o al trabajo? ó en otros casos a ambas cosas a la vez?

Claro está que debes y necesitas descansar al concluir con tus tareas.

Pero de entre todas tus actividades — no tienes una hora que te sobra y no sabes en qué emplearla?

Pues bien, dedícala a trabajar con nosotros; verás que cuando comiences todo te será fácil, y esa hora que te estaba sobrando se transformará en más horas, cuando veas que en nuestras organizaciones tienes un amplio campo de acción en toda clase de actividades, y sobre todo que te encuentras a gusto entre tus compañeros y feliz de poder escuchar la dulce y armoniosa lengua materna.

Que tú no la hablas? Pero... puedes aprenderla. Debes aprenderla! Debes aprenderla! Recién cuando comienzas a conocerla verás la belleza que encierra, que amplía es y como latirá más fuerte tu corazón cuando escuches un día una estrofa del gran poeta Simón Gregorčič y puedas comprenderla y recordarla para repetirla cuando te encuentres sólo, en cualquier lugar del mundo. Entonces, camarada, comprenderás que el mayor de los orgullos es ser Yugoslavo, y por sobre todo poder servir a tu Patria con tu apoyo moral, con tu inteligencia, con tu trabajo y dedicación. Al leer estas líneas, que dirijo a ti joven yugoslavo, recapacita: tú puedes hacer algo.

Te esperamos, entonces?

L. N.

LISTNICA UREDNIŠTVA

Društvo "Triglav", Rosario: Že v predzadnji številki smo v listnici sporočili, da Vas na konferenci nismo mogli zastopati, ker je vaše pismo dospelo prepozno. Tovariš, katerega ste naprosili, da bi vas zastopal, ni bil prisoten na konferenci in vam radi tega ne more ničesar pojasniti. O konferenci smo v listu dovolj poročali in posebnih poročil nimamo za vam poslati. Pozdravi!

ZA TISKOVNI SKLAD

Za tiskovni sklad Slovenskega Glasa so prispevali sledeči rojaki:

Bruno Baschi	\$ 3.40
V. Baučar	" 5.—
R. Rusijan	" 2.—
D. Groser	" 2.—
Kurčinčič in Orel od prodanih bonov v Córdoba	" 4.—
Ošaj I.	" 2.—
J. Bartol	" 2.—
M. Zele	" 2.—
Vsem darovalcem najlepša hvala!	

KROJAČNICA
Franc Meline

Paz Soldan 4844 U. T. 59-1356

LA GESTA HEROICA

PARA YUGOESLAVIA — UNA MARTIR DE LA GUERRA

I
Viejos árboles del bosque, pinos altos y corpulentos
Que impasibles a la furia de los rudos elementos,
Os alzáis hasta las nubes desde tiempo inmemorial:
¿Se blanquearon vuestros sienes al rigor de helados vientos,
O al mirar de aquel asalto la catástrofe brutal?

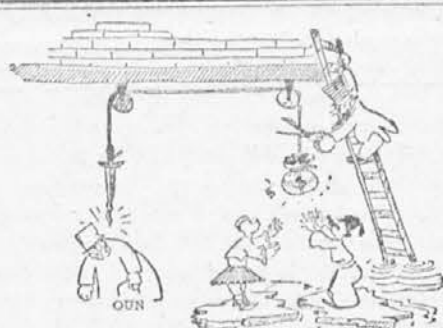
II
Duras rocas agrupadas a la vera del Camino,
Que bajasteis de la altura en tremendo cataclismo,
Impelidas por la cólera cuando la Patria sucumbió.
¿Se agrietaron vuestros poros a la acción de un paroxismo,
O el ardor de aquella sangre vuestra mole sacudió?

III
¡Oh rumores de las frondas que en sollozos dais respuesta!
¡Roncos ayes de las grutas que vagáis por la floresta!
Como un eco desprendido de la oscura eternidad!
Tiembra mi alma y se conturba cuando a otros ya se apresta
¡Duras y altas rocas! ¡Viejos árboles! ¡Hablad!

IV
Y decid, cual es la causa que contrista vuestro acento
Hoy que trémulo en el aire hiere a modo de lamento
Despertando en torno suyo el anhelo de no ser...
¿Por qué así nos lo recuerdas avivando el cruel tormento?
¡Han pasado pocos años y parece que fué ayer!

V
Te miro ¡oh! noble Patria, por la suerte combatida,
Apresada en yugo cruel, dolorosa y abatida,
Lamentando de tus hijos la funesta confusión
Cuando en plan de exterminio y en feroz acometida
De la Alemania Hitlerista sobreviene la invasión.

VI
Cual corriente caudalosa que a los pueblos amenaza,
Rompe el cauce y todo inunda sin respeto a nuestra raza,
Ni a los fueros de justicia, ni a la sacra libertad,
Dominando las alturas tiraniza y amordaza,
Sembrando en su camino terror, muerte y soledad.

Slika brez besed
("Tvorba" — Praga)

BAR — PIZERIJA

Vedno sveže pivo in druge vsakovrstne pijače. — Rezervirani prostori za družine.

Peter Filipčič

WARNES 2101 vogal GARMENDIA
na Paternalu U. T. 59-2295

FARMACIA "SOLEH"

Servicio nocturno de urgencia
Avda. Feo. Beiró 4984 U. T. 50-2079

Corporación Médica "SUIPACHA"

ZDRAV. POMOČ ZA VSE BOLEZNI
Directores:

Dr. A. Izaguirre, Dr. H. J. Durán
y Dr. L. V. De La Puente
Sprejem: pop. od 15 — 20.
Ob nedeljah-praznikih: od 9 — 12.
Govori se Slovenski
SUIPACHA 28

KROJAČNICA "LA TRIESTINA"

Izdeluje po najmodernejšem kroju

DANIJEL KOSIČ

Calderón 3098 - Devoto - Buenos Aires

VABILO SLOVENSKI PODODBOR UDRUŽENJA SVOBODNA JUGOSLAVIJA — in — DRUŠTVO "IVAN CANKAR" IZ SAAVEDRE — Vabita na — **KINO PREDSTAVO**

ki se bo vršila dne 27. JUNIJA ob 20 uri v dvorani "MASCOTA",
Avenida Maipú 350 (Florida F.C.C.A.) s sledečim sporedom:
"SUCEOS ARGENTINOS" — "CAIDA DE BERLIN"
"CAMARADA V" in "NUEVAS DEMOCRACIAS EN EUROPA"
Cisti dobiček je namenjen za nakup zdravil in nujnih potrebščin za
1.200.000 sirot, bolnikov in vojnih pohabljenec.
VSTOPNINA \$ 1.— Vljudno vabita ODBORA

Kadar pošiljate zavoje v domovino

in bi želeli poslati obuvalo za moške, ženske in otroke, obrnite se do naše domače tvrdke čevljev, ki ima nalašč v ta namen urezane čevlje in jih je treba doma v Evropi samo sešiti po meri. *Obrnite se pismeno ali telefonično do:*

Bratov KEBER

CENTENERA 1140

U. T. 60-0176

BUENOS AIRES

RUDOLF KLARIČ

INDUSTRIJA ELEKTRIČNIH IZDELKOV

JOSE BONIFACIO 663

BUENOS AIRES

HERRERIA DE OBRAS

BRATA RIJAVEC

Izdeluje vsa v stroko spadajoča dela
Segurola 1608-14 U. T. 67-6250
Buenos Aires

RESTAURACIJA

"PRIŠKODNIKU"

Kroglišče in Keglišče

Jožef Škodnik

Añasco 2652

U. T. 59-8995

VESTI IZ DOMOVINE

PO VSEJ CONI 'A' SO BILE PRVOMAJSKE PROSLAVE 12.000 manifestantov v Trzinu

Dopisnik Tanjuga poroča: Prvomajске proslave so bile po vsej coni A Julijske Krajine. Večje proslave so bile v Trzinu, Gradiški in Krmini, kjer so se zbrali delavci vseh tamkajšnjih okrajev. V Gradiški se je zbralo okrog 12.000 ljudi. Govorila sta poleg predstavnika Slovencev in predstavnikov strank in delavskih organizacij tudi predstavnik Generalne italijanske konfederacije dela (CGIL) poslanec italijanske skupščine Bucci in zastopnik KP Italije tov. Novella. Slovenski predstavnik je poudaril, da se bo slovensko delovno ljudstvo borilo za svoje cilje tesno združeno z italijanskimi tovariši. V Trzinu se je vršila manifestacija popoldne, ko je sprejel prikorak iz Ronk na trg Republike, kjer se je zbralo okrog 12.000 ljudi. Govorila sta predstavnik italijanske konfederacije dela in predstavnik KP Italije. V Krmini je bila zvečer pred praznikom baklada, v kateri je sodelovalo okrog 4000 ljudi. 1. maja zvečer pa je bilo ljudsko zborovanje, na katerem so govorniki pozivali k sodelovanju vsega demokratičnega prebivalstva v borbi za mir in demokracijo v svetu.

TUDI ČLANI STAVKOVNEGA ODBORA SO SE UDELEŽILI PRVOMAJSKIH PROSLAV V TRSTU

Dopisnik Tanjuga poroča: Izvedelo se je, da so se prvomajskih proslav v Trstu udeležili tudi člani stavkovnega odbora, proti katerim je lani poleti izdala ZVU zaporno povelje in ga kljub posredovanju Svetovne sindikalne federacije in nešteti protestom ljudstva do danes še ni preklicala. Izmed članov tega odbora so se proslav udeležili tovariši: Jaksetič, Juraga, Loretta, Burlini, Laurenti, Sorta, Bacicchi, Štoka, Ukmar in Regent. Rišli so ilegalno v Trst, ker se niso mogli vzdržati, da ne bi bili skupaj z vsem ljudstvom STO na veliki paradi delovnih sil Svobodnega tržaškega ozemlja.

BOMBNI ATENTAT SO PONOVO IZVRŠILI FAŠISTIČNI ZLOČINCI NA BOLNIŠNICO ODREDA JUGOSLOVANSKE ARMADE V GORICI

Dopisnik Tanjuga poroča: Dober teden po prvem atentatu na bolnišnico odreda Jugoslovanske armade v Gorici so trije fašisti 29. aprila malo pred polnočjo izvršili drug atentat. Fašistični zločinci so zagnali na vrh bolnišnice dve bombi, eno pa proti stražarju iz daljave 40 m, ki je eksplodirala 3 m pred njim. Bombe so bile italijanskega izvora. Stražar je streljal za atentatorji, vendar sta se dva takoj umaknila za ovinek, tretji pa v rdečo hišo nasproti bolnišnice, v katero so se zatekli atentatorji že ob prvem atentatu 21. aprila. Čeprav je bilo policiji sporočeno o atentatu, ona ni izvršila nikake preiskave v omenjeni stavbi.

ŠE ZMEROM ODVAŽAJO V ITALIJO INDUSTRIJSKE NAPRAVE

Po takozvanem Devinskem sporazumu je bilo dogovorjeno, da bodo skušale vojaške uprave v obeh conah zagotoviti redno življenje, torej tudi preprečiti kakršnekoli spremembe gmotnega stanja. Toda Zavezniška vojaška uprava v Trstu se tega dogovora ne drži. Dejstvo je, da so odpeljali od 12. junija 1945 dalje iz cone A 25 elektromotorjev, 11 električnih vlakov, 18 parnih lokomotiv, 25 Dieslovih lokomotiv. V zadnjem času se množijo primeri odvažanja naprav in materiala iz onega dela goriškega okrožja, ki mora pripasti Jugoslaviji. Primerilo se je tudi, da je Zavezniška vojaška uprava dopustila poškodovanje hiš, parkov in gozdov. Zaradi tega je predsednik delegacije Vojaške uprave Jugoslovanske Armije pri Zavezniški ekonomski komisiji poslal sekretarjatu komisije v Trstu protestno pismo, v katerem se ugotavlja, da se pripravlja odpeljava naprav v tovarni za cement in v tobačni tovarni iz Pulja.

PULJSKO LJUDSTVO PROTESTIRA

Zaradi težkih gospodarskih prilik in zaradi očitnih znakov nesposobnosti okupacijske vojaške uprave, je šlo puljsko delovno ljudstvo dne 1. junija zjutraj pred urad okupacijske vojaške uprave in izražalo svojo zahtevo, da poskrbi okupacijska vojaška uprava za normalno preskrbo mesta z živilskimi potrebščinami ter da zagotovi strogo nadzorstvo nad cenami in prepreči naraščajoče primere brezposelnosti. Civilna policija je surovo nastopila proti ljudstvu, skupina policijskih agentov je navalila na žene, ki so bile na čelu demonstrantov, in jih pretepevala z gumijevkami. Toda ta nastop ni mogel preprečiti demonstrirajočim ženam dostopa do obale, kjer so pričakale parnik, s katerim puljski črnoborzijski redno dovajajo razno blago iz Trsta. Preprečile so, da bi se zloglasni borzijski mogli izkrcati.

TRST SREDIŠČE ŠPEKULACIJE

V Trstu kar mgoli špekulantov in preprodajalcev. Ti ljudje ogrožajo tradicije Trsta kot solidnega trgovskega ter industrijskega središča. Vse spominja na čas po prihodu Italijanov v Trst, ko so prihajali sem nešteti trgovci in agenti z južnih delov Italije in stopali na mesto starih, velikih podjetij in solidnih trgovin, ki niso mogle več izdržati ter uspevati v tesnem ozračju Trsta, odrezane od zaledja. Cene italijanskih proizvodov v Trstu so n. pr. mnogo višje, kakor v Italiji. Bati se je, da se bo Trst pretvoril v mešetarsko mesto, na stečaj odprto špekulantom z vseh vetrov. Zavezniška vojaška uprava ne kaže nobenega zanimanja za ta pojav, ki zelo škoduje Trstu in s tem vsemu poštenemu, delovnemu tržaškemu ljudstvu.

SPOMINSKA PLOŠČA PADLIM PROTIFAŠISTIČNIM BORCEM

Dne 1. junija je bila pri Sv. Soboti spominska svečanost odkritja spominske plošče devetim tovarišem delavcev petrolejske čistilnice, ki so padli v borbi proti nacifašizmu. Svečanosti so prisostvovali delavci in številni zastopniki množičnih protifašističnih organizacij Slovensko-italijanske antifašistične unije, Antifašistične mladine, KP JK, Primorskih partizanov in Enotnih sindikatov.

PRIHOD JUGOSLOVANSKEGA GENERALA V TRST

Dne 31. maja je prispel v Trst jugoslovanski generalmajor Banjina Anton, poveljnik 5000 jugoslovanskih vojakov, ki bodo prišli na Svobodno tržaško ozemlje v smislu sklepov mirovne konference. Na Opčinah ga je sprejel ob prihodu ameriški general Moore, ki bo ostal na Svobodnem tržaškem ozemlju kot poveljnik ameriških vojakov. Po obisku Devina in Miramarja se je generalmajor Banjina vrnil v cono B. Obisk ni bil uraden. Oba generala sta se sestala, da se sezna-

nita, ker bosta na bodočem Svobodnem tržaškem ozemlju sodelovala kot poveljnika svojih vojaških edinic. V jugoslovanskih vojaških krogih uživa generalmajor Banjina velik ugled kot vojaški strokovnjak in vojak. V borbi za osvoboditev Trsta je sodeloval kot poveljnik divizije.

ŠPEKULACIJE SEPRAL-A

Na konferenci tiska Zavezniške vojaške uprave so tržaški novinarji sprožili več vprašanj v zvezi s težkimi prehranjevalnimi prilikami v Trstu. Vse gospodarstvo cone A je pod vplivom splošne politične in gospodarske krize v Italiji. Ljudstvo mora na svojih ramah nositi breme, ki poteka iz tega dejstva. V imenu demokratičnega tiska je neki novinar omenil krivične delitve blaga s strani SERAL-a, ki ne upošteva potreb širokih ljudskih slojev. Načelnik gospodarskega oddelka Zavezniške vojaške uprave je odklonil predlog, da bi delovanje SEPRAL-a nadzirali predstavniki potrošnikov in trgovcev na drobno. Tržaške delovne množice pošiljajo oblastem protestna pisma, in terjajo strogo nadzorstvo nad SEPRAL-om, ki je krivično in pristransko delil mast in jajca iz Jugoslavije. Pri delitvi 89 stotov telečjega mesa, ki je prišlo iz Jugoslavije in ki ga je SEPRAL pod ceno blokiral, niso dobili delavci niti kilograma, izvzemši Zvezo italijanskih "krščanskih" delavcev, ki so dobili 25 stotov, t. j. 28% mesa. Tudi je značilno, da je dobilo 11.000 tržaških delavcev od vagona jugoslovanske masti, ki je prišel v Trst, samo 800 kg, dočim je prejela Krščanska zveza italijanskih delavcev 5000 kg.

AFERE S CIVILNO POLICIJO

Tržaško ljudstvo terja razjasnitve v zvezi s poverbami in tihotapstvom raznih članov civilne policije. Tržaško ljudstvo se vprašuje, zakaj so bili izpuščeni iz službe nekateri pripadniki civilne policije. Zavezniška vojaška uprava se izmika jasnim odgovorom. Znano je, da je dokazano, da so bili nekateri člani tržaške civilne policije soudeleženi pri tatvinah Unrinega blaga, pri raznih tihotapskih mahinacijah itd. Tržaško prebivalstvo terja, da je treba razgnati tolpo črnoborzijscev, kriminalcev in tihotapcev, ki so bili svojčas sprejeti v službo civilne policije.

RIBOLOV TER INDUSTRIJA RIBJIH KONZERV

Konec maja je imel Mestni osvobodilni svet za Trst sejo, na kateri je obravnaval važno vprašanje ribolova ter industrije ribjih konzerv. Poročevalec je poudarjal, da bo morala začasna vlada samostojnega tržaškega ozemlja posvetiti vso skrb temu vprašanju, ki ni velike važnosti samo za Trst, temveč tudi za vsa obalna istrska mesteca. Lani je bilo nalovljenih v Trstu 2.300.000 kg rib. Sedaj so ustanovili osrednji trg, ki bo poskrbel tudi za izvoz rib. V Samostojno tržaško ozemlje bodo spadale tudi velike tovarne za konzerviranje rib "Arrigoni" in "Ampelea" v Ioli ter "Novak" v Umagu. Konzervirane ri-

be bodo izvažali zlasti v Jugoslavijo, ki po drugi strani dobavljala sveže ribe, bodo tej industriji zelo potrebne. Treba pospešiti industrializacijo ribolova ter priti dogovore sosednimi državami o ribolovnih pravic. Mestni osvobodilni svet Trst je sprejel resolucijo, v kateri izraža test proti Zavezniški vojaški upravi za zmerom slabših gospodarskih prilik, ter radi kvarnega delovanja SEPRAL-a, ki že oblike očitne politične špekulacije škodo najširših slojev potrošnikov Trsta.

NEDEMOKRATIČNO RAVNANJE S SLOVENSKIM UČITELJSTVOM

Tik pred koncem šolskega leta so se v kazala znamenja nedemokratičnega ravnanja z našim učiteljstvom. Na zborovanju slovenskih učiteljev in šolnikov dne 28. maja pri Sv. Ivanu v Trstu so se navajali pri premetstev in odpustitev posameznih učiteljev in učiteljic. Z zadnjim odlokom proste oblasti Zavezniške vojaške uprave je slovenski jezik postavljen na podrejeno mesto. Uvesti hočejo 4 ure pouka italijansčine na redni pouk, tako da bi bili slovenski otroci prikrajšani pri rednem pouku materinščine. Značilno je, da ne sme učiteljstvo sprejeti v šoli staršev otrok, če ni pri tem naravnih takozvani "didaktični ravnanje". Slovenski prostevni delavci se zavedajo, da je to vo mesto tam, kjer je delovno ljudstvo je krvavelo za svobodo. Šolniki iz nabreškega, miljskega in sežanskega okraja iz Trsta so s svojega sestanka pri Sv. Ivanu poslali protestno resolucijo na pristojno mesto proti pristranski in krivični politiki Zavezniške vojaške uprave.

JUGOSLOVANSKA ZASTAVA OSKRUNJENA

Dne 25. maja se je pojavil okoli polnoči zjutraj na Jugoslovanski motorni niki "Miloš", ki je bila zasidrana v tržaške ribarnice, neznanec, snel na jugoslovansko zastavo in zbežal. Kapa-

ROJAKI V ROSARIO IN PROV. SANTA FE

Če potrebujete uradne prevode vaših krstnih, poročnih in drugih listin, obnite se na našega prevajalca (Traductor Público Judicial)

SAN LORENZO 937 Rosari

INDUSTRIJA PAPIRJA

W I D E R

Andrés Fereyra 3965 U. T. 61-23
Buenos Aires

TRGOVINA ČEVLJEV BELTRAM

Vas po domače postreže.
Pridite, pa se boste prepričali!
Se priporoča
Albert Beltram
DONATO ALVAREZ 2288
Buenos Aires

RESTAURANT MIRO MERKURIA LORIA

SLOVENSKA BABICA

Filomena Beneš de Bil
LIMA 1217. U. T. 23-3389. Buenos

PLANOS — CALCULOS

V. L O J K

Técnico Constructor

Pedro Moran 5130 - U. T. 50-71

Foto - Arte MARCO

Najpopularnejša na Dock Sudu
Facundo Quiroga 1325 U. T. 23-

Casa "VILLA REAL"

— SEPULIOS DE CALIDAD —
LUJOSOS AUTOS PARA CASAMIENTOS.

— de —

Víctor M. Herrera

Consulte:

Avda. FCO. BEIRO 5000
esq. Bermúdez

U. T. 50 - 4791

Zadružništvo - temelj gospodarstva nove Jugoslavije

Že večkrat smo čitali v Slovenskem Glasu, kako se prenavlja v novi Jugoslaviji življenje delavnih množic, katero stremi za blagostanjem skupnosti, kar se pa doseže le na ta način, da se vsak posameznik čuti srečnega.

Ker ima pri tej obnovi zadružništvo glavno vlogo, hočemo ta pojav posebej poudariti in ga po možnosti obdelati, da bo naše izseljenišvo spoznalo nov polet zadružne ideje in, da ne bo popolnoma tuje, ko stopi na domača tla.

Zadružna ideja; življenje skupine ljudi, ki imajo iste koristi, je tako stara, kot so stari slovanski narodi. Dočim so drugi narodi živeli kot posamezniki, so se slovanski narodi držali vedno v skupinah — zadrugah, kar smo tudi mi v dvajsetem veku obdržali, čeprav ne v tako veliki meri, in sedaj prenavljamo in izpopolnjujemo njegove temelje in smernice.

Da je zadružništvo pred vojno v Jugoslaviji, kakor v vseh kapitalističnih državah, služilo le koristim posameznih strank, o tem ni govora. Ljudstvo je hotelo nekaj, kar bi ga branilo pred izkoriščanjem, kar bi mu olajšalo nezno življenje. Zato si je ustanovilo razne zadruge, katere pa so po navadi prešle v roke tistih, kateri so jih potem uporabljali za svoje lastne ali pa namene strank, katerim so pripadali.

Razlika med tedanjim in sedanjim zadružništvom ni torej bistvena, marveč je razlika v postopku in cilju. Takrat je vlada sicer izdala zakone, ki so normalizirali zadružno delovanje, a v kolikor se je to izpolnjevalo, se vlada ni brigala. Liberalni sistem, kateri da je vsakemu pravico, da dela kar pač njemu ugaja, pa četudi pri tem tlači cele skupine ali narode, je odzval vladno mednarodni trudi ali brezvestni domači izkoriščevalci. Ljudstvo, v svoji veliki revščini in potrebi, ni imelo pravice, in kar si jo je priborilo, mu je večkrat bila nasilno odvzeta. Kot primer naj navedemo našo Primorsko, katera je kot ostale dežele v Jugoslaviji, imela veliko število zadrug, katere pa so trajale tako dolgo, kolikor se je italijanskim mogotcem zdelo. Danes so zaprli to, jutri drugo zadruge, in delavno ljudstvo je ostalo brez vsake pravice do pritožbe, kajti sistem, je bil tak da če se je posamezniku kdo zameril, ga je lahko lažnivo obtožil in stvar je bila rešena v prid lažnivega izkoriščevalca.

MIZARSKA DELAVNICA "La Primera"

Lastnik:
PETER JONKE
RIO CEBALLOS (CORDOBA)

PRODAJALNA KRUHA in JESTVIN "Triestina"

Lastniki:
KUKANJA in BRATA GEC
25 de Mayo 2806 CORDOBA

Jekše Ektor
MIZARSKA DELAVNICA
Dr. Luis Belaustegui 4466
U. T. 67-3621

Osrednji Jugoslovanski Svet

PRIREDI

POD POKROVITELJSTVOM POSLANIŠTVA FLRI

VELIKO PRIREDITEV

V PROSLAVO ARGENTINSKEGA DRŽAVNEGA PRAZNIKA

dne 8. JULIJA ob 9 uri zvečer v dvorani "Rossini", ulica Cangallo 2535.
Natančen spored objavimo v prihodnji številki.

Ko se je leta 1941. začela v naši domovini osvobodilna borba na življenje in smrt, so bili začrtani v programu novi gospodarski načrti. "Narodna in gospodarska osvoboditev delavnega ljudstva". In ta program se postopoma udelejuje, na veliko žalost tistih, kateri so prej živeli na hrstu delavskih množic in, v veliko veselje poštenih zadružnikov, kateri vidijo resnično svobodo svojega delavnega ljudstva, v gospodarski svobodi. Svoječasno smo pisali v takratnem Slovenskem Tedniku (1936) kako se Rusija, takrat edina socialistična država, spreminja v zadružno državo. Od takrat pa je preteklo že mnogo mnogo vode, je že 12 let. Zato se je v tem času marsikaj izpremenilo. Kar se je takrat zdelo, da bo ostalo večno, se je pokazalo pozneje, da še ni popolno in se je spreminilo v duhu časa. Vse take spremembe, nepravilno napravljeni koraki, se sedaj v Jugoslaviji uporabljajo, kakor preizkušnja, in prav radi tega lahko računamo, da je jugoslovansko zadružništvo na pravi poti. Na pravo pot ga je spravila najvišja ljudska inštanca — vlada, zato ona skrbi za njega pravilno razumevanje in pravilno postopanje. Vsi, tudi najnižji zadružni funkcionarji so za svoje delo odgovorni naravnost vladi, razen tega pa jih še zadružniki neprenehoma nadzorujejo. V koristi celokupnega naroda je, da se dela pošteno in vestno, zato se morajo poedinci sprijazniti z navodili in delati le kar je vsem v korist. Ideja osebnega egoizma izginja pred nastopajočo bratsko ljubeznijo, katero

vsak dan povdarjajo odgovorni možje, in katera mora zavladati med narodi. Delo, katero je edini vir življenja, se mora opravljati skupno z veseljem, z pesmijo na ustnicah. Vesel človek, ki se tega zaveda, opravi veliko več dela, ker zaveda se, da dela za svojega brata, za vseh. Torej zadružništvo prodira, ne samo na gospodarskem polju, ampak prav na vseh poljih.

Po vseh kmečkih vaseh v novi Jugoslaviji imajo nabavne in prodajne zadruge. Obrtniki iste stroke, imajo svoje zadruge, kateri oddajajo svoje izdelke in od katere — skupno — kupujejo sirovine. V mestih in industrijskih naseljih imajo svoje potrošne zadruge, katere so v stalnem stiku z glavnimi zadrugami v Beogradu, kajti za vsako stroko obstoja posebna centrala.

Kako je zadružništvo napredovalo po vojni nam pričajo te-le številke: Državna trgovska podjetja so imela v letu 1945, tri milijarde in sto štirideset milijonov prometa, to je 28%. Zadruge pa v istem letu dve milijardi šeststotideset milijonov, to je 27%. Privatna trgovina pa pet milijard in tristo milijonov Din, to je 45%. Leto 1946 pa nam pokaže te-le številke: Državna trgovska podjetja 23 milijard ali 72%. Zadruge v istem času 6 milijard ali 19%. Privatna trgovina pa le 3 milijarde ali 9%.

Državna trgovska podjetja se imenujejo tista podjetja, ki se največ bavijo z izvozom in uvozom, in so zato v rokah vlade, ampak vedno na skupni zadružni podlagi.

A. Škrbec

RADIO

Izdelovanje novih aparatov ter vsakovrstna popravila izvršuje

JAKOB KREBELJ

CESPEDES 3783 (vogal Avda. Forest)
Tel. šte. 54 - 4650

CORTINAS ENROLLABLES de MADERA
COMPOSTURAS EN GENERAL

Calderón 2851 - Bs. Aires - T. A. 50 - 1344

F. HRADILAK

FIAMBRERIA — Puesto N° 8
Mercado "LAS MAGDALENAS"
Fco. Beiro 5276 - U. T. 50 - 6990

Dr. CONSTANTINO VELJANOVICH

Sala especial para tratamientos del
reumatismo y sala de Cirugía

Atiende: Lunes - Miércoles y Viernes
Pedir hora por teléfono

Defensa 1153 U. T. 34-5319

Dr. A. Kirschbaum

Dra. Maria Kirschbaum
ZOOZDRAVNIKA

LOPE DE VEGA 3382 U. T. 50-7387

Z o b o z d r a v n i k a

Dra. Samoilovič

Dr. Feliks Falicov

Sprejemata od 10—12 in od 15—20 ure
DONATO ALVAREZ 2181

Dr. Hinko Halpern

Specialist notranjih bolezni

Ordinira vsak dan od 16 do 20 ure
San Martín 955 - 1 nad. - dep. C
U. T. 32-0285 in 0829

SMRTNA KOSA

Pri Sv. Ivanu v Trstu je umrl dolgoletni prosvetni delavec, pevovodja Maks Baretto, ki je skoro petdeset let vodil petje. Pri njegovem pogrebu so sodelovali pevski zbori prosvetnega društva "Škamperle", z Verdeltje ravam Konkonele. V imenu Prosvetne zveze se je zanj poslovil od pokojnika pevovodja tov. F. 28. menturini, zastopnik Sv. Ivana tov. Milko pri krap pa je poudaril v svoji poslovilni besedi, da je predvsem Baretova zasluga, da prosv. Sv. Ivan ohrani kljub ogromnemu razdalje je vednovalnemu pritisku svoje slovensko lice. (Opomba Uredništva: Pokojni Maks Baretto je bil dolgoletni pevovodja in prosvetki otni delavec pri Sv. Ivanu in je stric našega prinišojaka Stanislava Baretto, sedanjega glavnorojona tajnika Slovenskega Sveta in sourednika na novi Slovenskem Glasu, kateremu izrekamo Slovence sožalje!)

je ni v Lipici je umrl Justin Kovačič. Pri izvrševanju svoje službe se je smrtno nabesrečil borec tov. Mirko Marušič, ki je leta 1941 stopil v vrste Osvobodilne fronte. Njegovo truplo je bilo pripeljano v doprilači kraj, v Opatje selo. Nadalje so umrli 73-letni Anton Mane, 40-letni Ivan Delise, 73-letna Karla Umek, 61-letna Justina Benci, 72-letna Antonija Metlika, 32-letni Franc Plehar, 79-letna Ana Brundula, vdova Hrib, 38-letna Ana Zvetrošnik, 56-letni Franc Štrubelj, 56-letni Dominik Dušman, 55-letna Francka Sosič, 14-letni Tulij Cigoj, V Barčevljah je umrl Marjan Pertot, v Prečniku Anton Kuka. Umrli je ena najstarejših Tržank, 84-letna Antonija Čergolj, vdova Škabar. Pokojnikom trajen spomin!

RAZNE NOVICE

—Mladina iz Nabrežine je odprla svoj mladinski dom.
—Zaradi neznosnih prilik v zloglasnih tržakih zaporih v ulici Tigor so pričeli pripriti protifašisti z gladovno stavko.
—Pri preiskavi sumljivega avtomobila so našli 4000 zavojev cigaret. Izkazalo se je, da je bil v avtomobilu civilni policist V.
—Delavec Viktor Truco je na Razklanem nabrežju naletel na mino, ki je eksplodirala in ga ubila.
—Na Morganovi črti je nastal incident, pri katerem je ameriški vojak težko ranil domačina 25-letnega Antona Ivančiča iz Kamnega. Ivančičevo stanje je resno, ranjen je v trebuh in roko.
—Tržaskemu sodišču sta bila prijavljena zaradi dvoženstva ameriški državljani Kokolj Marjan in angleška državljanka Janete Subel.
—Tatovi so se pojavili v tržaski norišnici. Odnesli radio, telefonski aparat in druge predmete, ter povzročili škodo nad 50.000 lir.
—Samomor je hotela izvršiti zaradi družinskih prilik 46-letna Štefanija Alinovič, ki si je prežgala žile na desnici.
—Na vlakcu, ki vozi iz Rima v Trst je našel telezničar Franc Ferar tri ročne bombe.
—Vinjena ameriška vojaka sta napadla v ulici Donota tri mladeniče, od katerih sta bila dva ranjena v roke in prsi.
—Na poti v bolnišnico je povila 43-letna učiteljica Marija Costa krepko deklico.
—Župnik Don Fausto iz okolice Vidma je prišel v Trst in obiskal 67-letno Julijo Torosa. Župnik je Torosovo tako obdelal, da so jo morali prepeljati v glavno bolnišnico, kjer so jo obvezali in poslali domov. Policija je Don Fausta pridržala.

O SKUPNOSTI

Povsod kjer se vdobita vsaj dva rojaka skupaj, pogovor prav gotovo nese tudi na gibanje naše naselbine, iz česar je razvidno, da dolgoletni proces tega gibanja je že dosegel stopnjo, kateri končno mora slediti toliko pričakovana dejanska združitev, vseh onih sil, ki v resnici jim je pri srcu obstoj in napredek slovenske naselbine, našega naroda in Nove Federativne Jugoslavije.

Dasi takorekoč, združitev že obstaja, vsaj tako je razumeti iz poročila Slov. konvencije z 20. IV. — to nam tudi priča obstoj Slov. Sveta, sestavljenega iz zastopnikov vseh naših ustanov — vkljub temu pa nimamo še one, širše praktične združitve, s katero naselbina bi zadobila drugi živahnejši in veselejši obraz.

Da pa je temu tako, vzrokov je več, toda ako te analiziramo, bomo takoj uvideli, da v resnici je samo eden in ta je stara kronična bolezen, ki se nam danes predstavlja v eni in drugi obliki. To v resnici ni nič novega, ker isto se je dogajalo tudi pri prejšnjih poizkusih združitve. Danes je skrajni čas, da se zadevo resno in energično prime tam kjer najbolj peče, pri tem se nismo ozirali ne levo in ne desno, kdor je kriv je kriv in kot takega ga mora poznati cela naselbina.

Žalostno toda resnično je, da mnogi še danes ne morejo doumeti pomena večletnega gibanja na polju združitve naselbine. Čeprav ob rojstvu Nove Svobodne Jugoslavije se je zanimanje povečalo, danes se še vedno nahajamo na stališču iz katerega je treba napraviti še glavni korak do popolne skupnosti.

Vršila se je "konvencija Slov. ustanov", "Kongres Udr. Svob. Jugoslavije", "Konferenca Jugosl. organizacij" in te dni se vrši "Kongres jugoslovanske mladine". Splošni rezultat: cela vrsta sklepov, kateri so nam prinesli nove in velike naloge, katere pa bomo zelo težko izvršili ako se poprej ne zaključimo vprašanje združitve naše naselbine.

Zato je tu poklican "Slov. Svet", ki ima dolžnost in nalogo da vzame zadevo resno v poštev ter napravi konec škodljivemu zavlačevanju, katero je v škodo naselbini in domovini.

J. D.

Stavbinska Kovača
G. ŠTAVAR & K. KALUŽA

Laprida 2443 Florida, FCCA

Krojačnica "Gorica"
Franc Leban

WARNES 2191 Buenos Aires
Naproti postaje La Paternal

Gran Recreo "LLAO-LLAO"
Juan Oberdank
Río Carapachay U. T. (749) Tigre 0589

Slovenska Cvetličarna "LOS ALPES"
Hostar Anton
Triunvirato 4223 U. T. 51-0732

FABRICA DE MOSAICOS
ALBERTO GREGORIĆ
Venta de materiales de construcción
Avda. Fco. Beiró 5671 U. T. 50-5383

PIVARNA — Kroglišče in Keglišče
PODGORNIK FRANC
Warnes 2113 La Paternal

V F. L. R. Jugoslaviji se kmečka žena vključuje v gospodarski plan

V F. L. R. JUGOSLAVIJI SE KMEČKA ŽENA VKLJUČUJE V GOSPODARSKI PLAN

S prvimi toplejšimi sončnimi žarki so se prebudile naše vasi. Naše kmečko ljudstvo je pohitelo na polje: da pregleda svoje žito. Z zadovoljstvom sta ugotavljala gospodar in gospodinja, da je na ozimini mnogo manj škode kakor sta se bala. Kmalu pa je zajel vse naše vasi do najbolj oddaljene gorske vasice klic: setev! Ljudska oblast pomaga kmetu s setvenim planom, ki ga usmerja, kaj naj seje, da bo čim več koristil sebi in skupnosti in ki mu tudi že nakazuje, kam bo svoje pridelke lahko prodal. Obenem mu pomaga pri obdelavi zemlje, pri dobavi semen in umetnega gnojila.

Zaradi vremenskih neprilik danes setev sama še ni dosegla polnega razmaha, pač pa so povsod že končane priprave. V vseh okrajih in krajih so setvene komisije, ki skrbijo za to, da bo vsak košček zemlje pravilno izkoriščen, da se bo tudi naše kmečko gospodarstvo vključilo v splošni petletni plan. V vseh okrajnih in krajevnih setvenih komisijah sodelujejo tudi žene. V veliki večini so pravilno razumele svoje dolžnosti. Žene se zbirajo na posebnih sestankih, na katerih razpravljajo o važnosti setve in sodelovanju žene pri setvi, o vrtnarstvu, o sklepanju za pridelovanje zelenjave in industrijskih rastlin, kot so oljarice in sladkorna pesa. skratka o vseh dolžnostih, ki jih ima kmečka žena danes na prahu prve gospodarske petletke. V nekaterih okrajih, kot Krško in Gornja Radgona, so si člani okrajne setvene komisije razdelili delo tako, da bo vsak odgovarjal za določeno število vasi. V takih okrajih odgovarjajo žene, ki so članice okrajne setvene komisije, za načrtno setev v določenem številu vasi. Seveda zahteva to od naših tovarišic že precej znanja in poštenosti. Taki primeri pa zelo dvigajo samozavest tistih naših žena, ki so do danes mislile, da je žena le za nabiranje raznih prispევkov. So pa tudi take komisije, v katerih naše žene ne razumejo pravilno svoje dolžnosti. Sklepe komisije obdržijo zase in se ne udeležujejo skupnih sestankov. Vse to zaradi nerazumevanja ali preslabega čuta dolžnosti do naše velike skupne borbe.

Čim začne naš kmet orati, s traktorjem ali s plugom, se pojavi vprašanje semen. Res je, da naša oblast skrbi za preskrbo semen v tistih krajih, kjer ga zaradi težkih gospodarskih pogojev ni. Pač pa se monogokrat potegujejo za seme v takih predelih, kjer ga je dovolj, in kjer bi ga bilo treba samo pravilno porazdeliti. S preskrbo semen se bavijo največkrat naše žene. Zato naj se žene na svojih sestankih o tem tudi porazgovorijo in napravijo sklepe. Iz okraja Ilirske Bistrice nam javljajo, da si žene na vaških sestankih določijo, kako si bodo v vasi pomagale, da bo za vse dovolj semen in kako si bodo tudi vasi med seboj pomagale. Prav tako so se žene iz kraja Polje v okraju Šmarje pri Jelšah obvezale med seboj, da bodo razdelile ves semenski krompir, kolikor ga je v okraju, med vse zainteresirane, da bo posajena vsa določna količina in še več. Nasprotno pa prosijo za semenski krompir iz nekaterih krajev v Savinjski dolini, kjer ga imajo trdnješi kmetje prav gotovo odveč. To nam kaže, da se žene v takih krajih še niso pridružile načrtnemu delu. V predelih, kjer so res upravičeni dobiti seme, naj navežejo žene preko KLO stike z zadrugami, da pospešijo razpečevanje semen.

V setvenem delu so naše žene ponekod dosegle že prav lepe uspehe. Na sestanku v Kočevju, katerega se je udeležilo 100 članic AFŽ, so govorile o tem, koliko bodo doprinesle za gospodarski plan. Postavile so delovno brigado 50 žena, ki bo obdelala pol hektarja zemlje za industrijske rastline. Tudi v Kočevski Reki bodo žene skupno obdelale zemljišče in ga posejale z lanom. V drugih krajih kočevskega okraja imajo žene posebne sestanke, na katerih sklepajo o sodelovanju žena v setvenem delu. Na seji okrajnega tajništva AFŽ za okraj Kočevje so si zadale žene naloge, da bodo pridelale čim več zelenjave in da si bodo nudile medsebojno pomoč pri obdelavi zemlje za industrijske rastline.

V okraju Šmarje pri Jelšah nudijo žene veliko pomoč v setvenih pripravah. V tem okraju so traktorji kmetom v veliko pomoč pri obdelavi zemlje. Žene še prav posebej sejejo vrtnine, za katere je mnogo zanimanja.

Na svojih sestankih žene že danes govorijo o organiziranju prevoznih sredstev, ki bodo vozila zelenjavo iz raznih krajev v pošto, niško kolonijo in v Rogaško Slatino. V krajevnem ljudskem odboru Buče, kjer v splošnem ni bilo dovolj zanimanja za izvedbo načrta, so žene prevzele skrb za setveno pravo in vzbudile zanimanje še pri drugih vaščanih.

Po vsej Sloveniji kažejo naše žene veliko zanimanje za zelenjadarstvo, kar priča, da so pravilno razumele važnost vrtnin za našo delovno ljudstvo. Ponekod so že sklenile pridelovalne pogodbe za zelenjavo z raznimi sindikati, domovi in menzami. Tako bodo žene ustanove redno preskrbljene z zelenjavo, žene pa ne bodo več izgubljale toliko delovnih ur s čakanjem na trgu.

Žene iz Trnovega v Ljubljani so med prve, ki so sklenile pogodbo za skupno oddajo zelenjave. Oddajale jo bodo mestnemu gospodarskemu oddelku, ki jo bo razdeljeval javno in v menze, obenem pa se bo oddajala tudi na trgu na posebnih stojnicah. Trnovske žene sodelujejo v trnovski zadruzi zelenjadarjev, katere namen je dvigniti pridelovanje zelenjave in jo nuditi delovnemu ljudstvu mesta Ljubljane, da lahko brezhibno opravi svoje naloge. Tudi žene z Parjane so združene v zelenjadnem oddelku banjske kmetijske zadruge, so mnenja, da se le z skupnim delom in s pravilno razdelitvijo pridelane zelenjave zagotoviti najmožnejši trud in pa največje koristi skupnosti samemu sebi. Kakor so sklenile pridelovalne pogodbe žene v Trnovem z mestnim gospodarskim oddelkom, tako so že tudi po drugih predelih Slovenije sklenjene pogodbe za pridelovanje in oddajo zelenjave. Žene iz okolice Gorice se ne boje več, kam bodo oddale svojo zelenjavo, ker so sklenile pogodbo za oddajo zelenjave in sadja s sindikatom jeseniške livarne. Žene iz vasi ob Topolščici so sklenile pogodbo z zadrugami v Topolščici za dobavo zelenjave. Tako žene iz raznih zvasi v okolici Rogaške Slatine s tamošnjim zdraviliščem. Ti žene niso osamljeni, temveč so sklenile dobne pogodbe tudi žene iz drugih krajev, ker se zavedajo, da bomo napredovali v vrtnarstvu le takrat, če bomo imeli za pridelke zagotovljen trg.

V tem je veliko delo žene gospodinjice s svojim naravnim občutkom razumejo pomen usmerjevalnega dela doma in bo znala interesirati tudi svojega moža in vse družino, da bo prijavila pridelke najbližjim ustanovam, ki si bodo s pogodbami zagotovile dobavo pridelkov.

"S. P."

SLOVENSKA PESEM NA PLOŠČAH

Naš rojak, vsem znani baritonist

ANGEL HROVATIN

je pred kratkim graviral na plošče dve lepi naši pesmi:

"Gor čez Izaro" (Koroška narodna)

"Mornarska" (Dalmatinska čolnarska)

Spremljan z orkestrom pod vodstvom A. MERKUŽA
Orkestacija: H. REŠ

PLOŠČO LAHKO KUPITE EDINO PRI:

Radio Mar

Buenos Aires
RIVADAVIA 1982 — T. A. 47 - 0622

Vprašati je treba za ploščo štev. 60 - 1258

JELEZO-BETONSKO PODJETJE
Bratov Komel
ZA NACRTE IN PRERACUNE
Bernaldez 1655 U. T. 67-1

Prevozno Podjetje "GORICA"
Lojk Franc
Villarreal 1476 U. T. 54-1

Krojačnica
LEOPOLD UŠA
Avda. FRANCISCO
BEIRO 5380-84
U. T. 50-4542
VILLA DEVOTO

Restavracija

A. BENULIĆ & KUSERIĆ

Izborna hrana Zmerne
CHORROARIN 596

MED IN MLEKO

IVAN POTRČ

Ali pa poslušajte to zgodbo. Hotel bi vas slišati, kaj boste rekli, ko jo boste prebrali. Ali ni tudi pri vas tako? Mislite si, da se pišete Peter Žgur; tako namreč kakor se je pisal pravi Peter Žgur. Potem si še mislite, da se vam je vsaj malo tako godilo, kakor se je godilo Petru Žguru. Prav zato bi vas hotel slišati, kaj boste rekli. Mogoče je tudi v vas kaj Petra Žgurja, mogoče imate tudi pri vas kakšnega debelega soseda Brenka.

Kajti Peter Žgur je imel prav tako kmetijo, kakor jo imate vi. Kajti Peter Žgur je tičal prav tako do vrat v dolgovi, kakor ste tičali vi. Bil je mlad, oženil se je, po svatovščini pa se je zaklel ženi, mladi nevesti, da bi sonce prej ugasnilo na nebu, kakor bi jo on nehal vroče ljubiti. Žena mu je vrnjela, zakaj mu ne bi—in oba sta bila srečna. Peter Žgur je imel kmetijo, imel je mlado ženo, čakal je na otroka. Smejal se je, če mu je kdo tožil o dolgovi in davkih. Peter Žgur je bil mlad, obrnil bi svet. Tako je bilo prvo leto. Potem pa so prišla še ostala leta. Minilo je štiri, pet, sedem let, in Peter Žgur bi ne bil kmet, če ne bi tičal do vratu v dolgovi, kakor pravimo. Dediščine so mu obesile na vrat banko, in v teh štirih petih, sedmih letih je Peter Žgur počasi z bridkostjo spoznal, da prav za prav ni več tisti svobodnjak Peter Žgur, ali kmet-kralj kakor so pisali v knjigah, ampak hlapec banke v mestu. Samo da za to banko niso garali več samo on in žena, ampak je moral začeti priganjati svoje otroke, da so garali za njo. Žene ni več ljubil, ali vsaj za nič na svetu ji ni hotel več pokazati svoje ljubezni; ni zadušile so mu jo skrbi. Tudi v oči ji ni zlepa več pogledal. Zdelo se mu je, da bi bral v njenih očeh.

"Samo besede in obljube so te bile. Nebesa si obetal, živim pa v peklju." To so bili očitki, ki so Petra Žgurja grizli. Grizli so ga pa toliko bolj, kolikor si je očitil, da si jih je sam prikladal. Kaj, ali je bilo treba, da se je tako daleč spozabil, da je šel ženi obljubljat nebesa na zemlji? Po treh, petih, sedmih letih se ni smel spomniti več na tiste nore trenutke. Jezil se je nanje in na samega sebe; sram ga je bilo, da je bil kdaj tako mlad.

Eno, se mu je zdelo, da ga je bridka izkušnja le izučila; zaklel se je, da ne bo nikoli po nepotrebnem razsipaval z obljubami. Ali Peter Žgur bi ne bil z obljubami. Ali Peter Žgur bi ne bil naj je dobival s štirimi, petimi, sedmimi leti še tako trd obraz, če mu ne bi v prsih ostalo vroče in mlado srce; le odprtega ni več nosil, življenje ga je

grdo opeharilo. Zato ni Petra Žgurja bridka izkušnja prav nič izučila.

Kaj se je zgodilo, da se je vroče srce Petra Žgurja znova odprlo? Kdo mu ga je odprl, kdaj se je odprlo?

Prišla je velika vojna, nesreča se je vrstila za nesrečo. Nemci so izseljevali, streljali in rekrutirali. Kakor si je Peter Žgur oddahnil, ko je pobral vrag staro Jugoslavijo, tako ga je začelo stiskati v grlu, ko je videl morijo, ki jo je začela uganjati Nemčija.

Ali—potem jep rišlo kakor skozi noč. Tiste pomladi niso zgodnji vetrovi pobrali samo zadnje krpe snega, pomladno sonce je odprlo tudi Žgurjevo srce.

"Kaj je s tabo Peter?" ga je vprašala žena in ga imenovala z njegovim imenom, kar se že leta ni zgodilo. "Pijan si, čeprav nisi pil. Obljubi mi, za vedno mi obljubi, da boš ostal takšen!"

To je bila zapoved njegove dobre žene, in Petre Žgur je obljubil in obljubljal.

"Tudi tisočkrat, če hočeš!" je dejal in jo stisnil na prsi.

Potem ji je začel gostoleti:

"Nemčijo bo vzel vrag, to je enkrat ena! Si videla kak direndaj je bil danes na cesti? Naši so jih nasegali."

Potem ji je začel gostoleti vsak večer. To gostolenje se je začelo z besedami:

"Naši so na Planini..." ali: "Govoril sem z našimi..." ali: "Naši pravijo..."

Tudi žena je poznala te "naše". "Naši" so bili kmetje, "naši" so bili delavci, "naši" je bil sosedov študent; tisti, ki so ga zapirali, ker je bil za siromake... Na lanini so se borili "naši", borili so se za "naše" pravice in za "našo" državo. "Naši" so odprli vroče srce Petra Žgurja... "Naši" so prišli po Petra Žgurja...

Za Žgurjevo ženo so prišli težki časi. Ali—krepila jo je vera v Petra in v "naše". Lahko je prestala težke čase. Vedela je: "Naši" trpijo, "naši" bodo zmagali, tudi "našim" bo enkrat dobro na svetu.

"Med in mleko bo naša domovina", je govoril Peter Žgur med "našimi".

Dosti krvi je preteklo in naši so morali zmagati. Če bi bilo drugače, ne bi bilo pravice na svetu. Ali tokrat je pravica morala zmagati, saj so se naši borili za njo.

"Med in mleko bo v tej domovini", so govorili tudi drugi.

NOVO STAVBENO PODJETJE

R. Strehar - J. Lisjak

Calle Ramón Lista 5552 — U. T. 64-1509
Za kalkulacije - Proračune in Firmo
obrnite se do novega konstruktorja
RUDOLFA STREHAR
Zasebno: Calle Virgilio 2941.

Franc Štekar

Stavbinski podjetnik

Ramón L. Falcón 6371

U. T. 64-3084

Peter Žgur se je vrnil na kmetijo. To je bil velik dan. Bil je praznik, kakršnega Žgurjeva domačija še ni doživela. Žena je segla globoko v tunko, Peter Žgur je nabil sod. Otroci so morali čutili, da so zmagali naši, da bo odslej začel tisti veliki čas meda in mleka. Tako je vsaj govoril Peter Žgur, in žena, otroci, vsi so mu radi verjeli, kakor so mu včeraj verjeli v zmago "naših", o kateri se ni zmotil.

Žena se je spomnila na obljubo; dal ji je obljubo Žgur, ko je bila nevesta. Bila je srečna, ta sreča se je potem prelila tudi na otroke.

Ali če je bil praznik, ko se je vrnil Peter Žgur, ni bil več praznik, ko je prišel Peter Žgur za motiko in za plug. Ni bilo tega, ni bilo onega. Eližala se je zima, otroci so bili bos. Cene so rasle. Spodnja vas je bila požgana. Ljudje so začeli negodovati. Na vaškem sestanku ga je spomnil sosed, debeli Brenk na med in mleko.

"Lahko je bilo govoriti o medu in mleku", je omenil debeli sosed in znova utihnil. Po izbi pa je zašelestelo kakor posmeh, nekdo je hihitnil.

Peter Žgur je zardel, kakor še nikoli v življenju. Opazko so slišali vsi, slišala jo je njegova žena, slišali so jo otroci. Šla je na njegov rovaš. On je obljubljal med in mleko. Kri mu je pognalo v glavo, bil je prepričan, da se mu godi krivica. Bil je prepričan kakor še nikoli. To je bila krivica, kakršne še ni doživel. V Petru Žguru se je vse uprlo.

Peter Žgur je vedel obljubljati, to je bila njegova slabost, za to slabost je seveda tudi njegova žena—samo govornik ni bil Peter Žgur nikoli. Ta večer, na tem vaškem sestanku pa je Peter Žgur znenada začutil, da mora spregovoriti. Pred sabo ni videl ničesar drugega več kakor zamaščeno obličje debelega soseda. To je bilo obličje tistega soseda, tistega Brenka, ki mu je pred dvema letoma dejal, ko mu je začel Žgur pripovedovati o naših: "Kaj bodo ti siromaki?"

Peter Žgur je bil takrat užaljen. Ali to užaljenost je moral takrat požreti. Ostala pa je v njem in tlela. Vrnit se je, in če je srečal Brenka, je vselej čutil, da ima neporavnan račun z njim. Ali Brenk je bil pohleven. Globoko se mu je priklanjal in se mu smehljaj. Tako je bilo prvi mesec, četrti mesec pa je Brenk pokazal svojo staro barvo. Peter Žgur je znenada začutil, da ima pred seboj starega Brenka, starega župana, tistega, ki je govoril o njegovih kakor o siromakih, tistega, ki se je potlej hlinil, ko ni vedel, kakšni vetrovi bodo zapihali, tistega, ki se je nočoj oglasil, tistega, ki je hotel zbrati nočoj maloverne okoli sebe. Peter Žgur je čutil, da ga mora pohoditi kakor robo. Tokrat se kak Brenk ni norčeval iz kakšne take obljube, kakor jo je dal nekoč ženi, tokrat se je Brenk norčeval iz nečesa, iz česar se ne bi smel, norčeval se ni samo iz tega, v kar so verovali on, njegova žena in njegovi otroci, debeli sosed se je skušal ponorčevati iz tistega, za kar so umirali v hosti Žgurjevi tovariši. To je bila domovina, za kakršno so se borili, to je bila njihova domovina, v kateri bo med in mleko. Umirali so za to, drugače ne bi umirali.

"Kaj, kaj si pa ti doslej storil za med in mleko?" mu je odgovoril Peter Žgur. "Ne mislim na čase, ko smo se mi topli in si se ti norčeval iz siro-

mačkov, mislim na zadnje mesece. Vas je prišla za delo, vas je prihajala na sestanke, vas je tudi negodovala. Kdo ne bi negodoval v takšnih časih? Ali vas je tudi delala. Kaj si pa ti storil doslej za med in mleko. Čakal si, da bo kaj narobe, čakal si kakor pes na kost. Ali tokrat jaz ne bom molčal, kakor sem molčal včasih, zato ti povem, da sem jaz prvi, ki vem, da ni meda in mleka, ali da sem tudi oni, ki vem, da bo pri nas med in mleko, če bomo mi hoteli. Ta med in mleko bodo dale naše roke. Tako mislim jaz, tako mislimo vsi, kar nas je poštenih ljudi."

Glasno ploskanje je Žgurju povedalo, da je premagal debelega Brenka. Le debelega soseda ni bilo več med njimi, ko so se vračali sosedje s sestanka.

HERRERIA DE OBRA HUMAR y MAKUC

Av. Central 3720
Calle No. 2 3729 U. T. 741-4520

ELECTRICIDAD Y PLOMERIA JOSE RADAN

Bernaldez 1550 Buenos Aires

TOVARNA POHIŠTVA VINKO ROGELJ BLANCO ENCALADA 249-261 VILLA ESCASO U. T. 652-0133

TISKARNA

Rudolf Živec

SARMIENTO 40 Caseros
T. A. 757 (Santos Lugares) 1101

MEHANIČNA DELAVNICA JOSIP HLAČA

Villa Real 140. J. Ingenieros. U. T. 757-640

Recreo "Europa"

Pripraven za nedeljske izlete v Tigre.
Prevoz s postaje Tigre FCCA. do Recrea in nazaj:
Lastnika

BRATA ROVTAR
Tigre FCCA. — T. A. 749 - 589
Río Carapachay

Slovenska Juridčna Pisarna

Odškodnine, Odslovitve, Nezgode,
Dedščine in vse Sodnijske Tramitacije
Uradne ure: od 18 do 20
DIAGONAL NORTE 119 - Piso 8
Escritorio 823 (Nasproti Obelisku)
T. A. 35 - 6243 Buenos Aires

MERCADO

"Las Magdalenas"

CARNICERIA — RAUBAR
Puestos 21, 24, 25. Avda. Fco. Beiró 5276

EDINA SLOVENSKA ESTAVBENIKA V SAAVEDRI

ANDREJ BOŽIČ in SIN
Tehnična konstruktorja
Ruiz Huidobro 4554-58 U. T. 70-6112

PIZZERIA

Emil Laurenčič

Avda. Fco. Beiró 5315
U. T. 50-3525

TRGOVINA JESTVIN

Srečko Turel

TRELLES 1402 U. T. 59-4104

Kadar imate opravka v Bs. Airesu ne pozabite, da boste najbolje postreženi po zmernih cenah v HOTELU
"PACIFICO"
Anton Bojanovič
CHARCAS 769 — BUENOS AIRES

TRGOVINA JESTVIN
Oton Turel
ANDRES LAMAS 1265
U. T. 59-1892

Ferdinand Cotič

Trgovina z železnino

Lope de Vega 2989
U. T. 50-1383

Pismo od doma

Naša rojakinja Ivanka Keber nam je poslala prejeto pismo od svojega brata. Ker je pismo res važno še nam zdi vredno, da ga objavimo v celoti. Ismo se glasi:

Volčjadraga, marca 1947.

Dragi bratje!

Ali ste res pozabili, da ste bili rojeni v tej vasi? Se več ne spominjate na številko 316, t. je naše hiše? Mislim, da kot brat se nisem pregrešil napram Vam. Čeprav imam tu še brate, upam da me smatrate kot pravega brata, ker bil sem brat tudi v najhujšem času borbe. Zelo pogrešam Ivana, ker je bil res pravi brat in prijatelj zavednih ljudi. Vojna, oziroma prepoved našega naroda je potreboval takih ljudi, kakor je bil on, za izboljšanje življenja delovnega sloja. Zmaga je bila izvojevana, toda ni še popolna, ker še vedno se oblači nad nami, a upajmo, da se kmalu razjasni.

Sedaj pa Vam hočem nekoliko opisati življenje iz naše borbe. Po Vaši odsotnosti sem bil vedno preganjan od fašizma. Ob napadu na Jugoslavijo sem bil pozvan v Cuneo, a ko so to zasedli sem bil izpuščen. Ko so se pojavili prvi partizani na Primorskem sem bil 12. aprila 1942 aretiran in poslan v goriške zapore. Ravno po 100 dnevih v zaporih sem bil po zaslugi nekega uradnika izpuščen na svobodo. Toda kakšno? Čez mesec dni so odšli naši hrabri nečaki k partizanom in fašisti pa takoj po meni. Zahtevali so naj povem kje so in kam so šli. Osem dni mučnega izpraševanja, a iz mene ni bilo besede in moral sem spet v zapor, na isto številko. Od tam v zapore goriške kvesture in potem celo v Trst na zloglasno kvesturo, ki je bila prava mučilnica primorskega ljudstva. Vsakokrat ko so se odprla vrata moje celice, me je spreletaval mrz, ker bal sem se mučenja. Bil sem v družbi naših ljudi, ki so bili mučeni in mučeni radi izpraševanja. Po dveh mesecih tega negotovega življenja sem bil poslan na Furlansko za prisiljeno delo. Tu sem pa bil kakor na letovišču, ker ni bilo več izpraševanja in mučenja.

Med tem časom je moj starejši sin Albin pobegnil iz vojašnice in šel k partizanom. Od tedaj naprej pa je bilo v naši hiši doma vedno izpraševanje z grožnjami, da jim vse zažgejo, ako ne povedo kam je pobegnil. Kljub vsem grožnjam, ga niso ovdarili. V teh časih je bilo v meni veliko zaupanje v lastno družino. Jaz sem bil ves čas obveščan o dogodkih in političnem položaju, saj se za drugo nisem zanimal.

Prišel je 8. september, polom italijanskega fašizma. Čez par dni smo se v internaciji že uprli in brez dovoljenja odšli domov. Med povratkom sem pri Doberdobi srečal naše hrabre partizane, ki so mi potem pomagali domov. Na Vogerskem sem srečal nečaka Alojza. Tam so se sestavljale naše edinice. Veselje, ki je vladalo Vam ne morem popisati. Povpraševal sem po sinu, a zastonj, ker o njem ni bilo vesti. Alojz je bil imenovan za poveljnika na Volčjadragi. Čez par dni sem tudi jaz prejel za puško in se k njemu pridružil. Prišel je glas: Nemci prihajajo v Gorico, kaj bo? Spet so bile zasedene vse postojanke in srečanje z Nemci je bilo grozno. Mi smo imeli slabo italijansko orožje in zelo malo, med tem, ko so bili oni opremljeni z modernim orožjem, tanki "Tiger" in letali. Iz Šempasa in Bilj so istočasno pridreli v našo vas. V tem času sem spremljal novodošli bataljon na Sveti Mark in od tam sem opazoval napad na našo lepo vas. Naenkrat je gorelo nad 50 hiš in med njimi tudi moja. Streljali so in plenili, a še isti dan so zapustili gorečo vas. Naslednji dan sva prišla z Lojzetom pogledat domov. Prišel sem, ko je ravno še gorela moja soba in razpokal sem se kakor otrok. Videli smo strašne slike, ker vse je trpelo: ljudstvo in živina. Kam pa sedaj?

Čez par dni so Nemci napravili še hujšo

ofenzivo. Pobegnili smo v Trnovski gozd in dež je neprenehoma lil med to ofenzivo. Ko sem se spet vračal v domačo vas sem med potjo videl grozne in nepopisljive zločine, ki jih je delal sovražnik. Spet sem se našel z Alojzem in pričelo je novo zbiranje čet in orožja. Kako pa to vršiti, ko imamo sovražnika v deželi. Mnogo trujel naših padlih borcev smo našli in jih zagrebli tam kjer je bilo mogoče, ker pogrebov ni bilo mogoče izvršiti. Jaz sem se skrival po Lamovem, a čez nekaj dni so Nemci preiskali stanovanja in sreča, da smo bili tisti večer odsotni. Posrili smo potem šotore. Spati ni bilo mogoče, ker bili smo vedno pripravljeni na obrambo ali beg.

Neki večer sem spal pri teti na seniku. Nemci so proti jutru obkolili hišo. Razbijali so s puškinimi kopiti po vratih in kričali: kdo je notri. Ko so jim odprli in med časom, ko so oni raziskovali sem si jam mislil kaj bo z menoj ako pridejo na senik. V možganih mi je šumelo in mislil sem na grozno smrt. Mučili ne bodo, umorili a in kaj bo tudi s s hišo naše tete. Ko jim je teta rekla, da ni nobenega na seniku, so se nžrli kar so boljšega našli in odšli. Opazili so, da jim je pri Stvarniku nede pobegnil in streljali za njim, a zastonj, ker jim je srečno pobegnil. Napregli so k vozu vole, naložili gnjati, koški, gosi, vino in drugo in odpeljali. Z njimi tudi gospodarja Stvarnika. Ta jim je pa vse utajil, vidite kakšni so bili naši ljudje za časa borbe!

Neki večer sem bil pri Jugovih v Stari gori. Šel sem, da se preoblečem. Ob 11 uri pričnejo razbijati po vratih Nemci. Vse je trpetalo, kaj bo z nami. Pripravljen sem bil za skočiti skozi okno, čeprav je bilo zelo strmo, a svetovali so mi naj tega ne storim, ker potem njih vse pokoljejo. K sreči, da so kmalu na tistem odkorakali. Zaklel sem se, da ne bom več pod streho spal, pa naj bo zunaj še hujše vreme.

Neko nedeljo pozneje sva se odpravila s tov. Bašo, da gremo pogledati po Rožni dolini. Šla sva oblečeno v navadni obleki, a dobro oborožena s samokresi in ročnimi granatami. Po cesti sva bila obveščena, da se bližajo Nemci, ki prihajajo iz Volčjedruga. Pridružila so se nam neka dekleta, ki so tudi bežala. Ozrem se in v bližini 70 metrov zagledam Nemca, ki je pripravljaj strojico in kričal: Halt! Halt! Dekleta postojijo in z Bašo zbeživa. Čutim kako okoli mene sečejo krogle in bežim po vinogradu in pritečem pred druge puške, ki me pa k sreči niso opazili. Skrijem se v steljo, a kinalu slišim: "tu mora biti!" Ni bilo več kaj čakati in naglo zbežim v nasprotno stran in slišim: Halt! Bežal sem in srečno ušel. Ko sem se vrnil k jugu so vsi mislili, da sem mrtev, a niso se upali, da bi me šli iskat.

Čez nekaj mesecev sem moral v Avber poročati o položaju. Šel sem s kolesom skozi ežlezna vrata proti Škrbini. Ko stopim v vas prične na okoli streljati kot, da bi bil sođnji dan. Pred menoj je šla naša patrula. Med tem ognjem sem opazil, da se mi bližajo fašisti. Moral sem pustiti kolo in bežati. Krogle so žvižgale okoli mene, a jaz sem tekel in v rokah tiščal poročilo, da je ne izgubim, ker je bilo važno. Srečno sem se vrnil v Dornberg in tam naprosil neko tovarišico naj ona nese poročilo. Šla je po poti kjer so lahko hodile samo ženske z belim robcem v roki in brez se nikjer ustaviti. Iz Rihemberškega gradu so bile naperjene strojnice in kdor se je ustavil so ga posekale. Že drugi dan sem dobil odgovor, da so moje poročilo prejeli srečno.

Vidite torej kakšno je bilo naše življenje za časa borbe. Nismo zastonj se borili in tvegali življenje, priborili smo si zaželjeno svobodo. Doma sem vse izgubil in stanujem pri Kodormancovih.

Upam, da bode to moje pismo prejeli srečno in mi kaj pisali. Pozdrav vsem prijateljem in Vam

Vaš Franceli.

Tiskarna "Córdoba"

Tiskarsko podjetje naših rojakov

Ferfolja, Baretto & Paškulin

Izvršuje vsakovrstna tiskarska dela

- VSAKOVRSNE TRGOVSKE TISKOVINE
- KNJIGE, BROŠURE, REVIJE, ČASOPISI, KOLEDARJI
- PROPAGANDNI LETAKI IN LEPAKI
- VSAKOVRSNA VABILA — VIZITKE, itd.
- GUMIJASTI PEČATI ZA PODJETJA IN DRUŠTVA.
- KNJIGOVEZTVO

BUENOS AIRES

Gutenberg 3360

T. A. 50-303

Nasproti postaje tramvaja Lacroze na Avenidi San Martín

Ugodna prevozna zveza: Tramvaj Lacroze in Subterraneo Lacroze
Omnibus 66, Tramvaj števil. 85 in 86, Kolektivi 5, 8, 20, in 108.

MECANICA y ELECTROTECNICA
E. LOZEJ y W. COX
Avda. Riestra 1115 U. T. 61-0656

Colocación de Vidrios, Cristales y Espejos
MOISES GERBIEZ
Nazca 695 (planta baja) U. T. 63-7714

STAVBENI KOVAČ
FRANC ČOHA
Calderón 2779 U. T. 50-6655

RADIOTEHNIK
AVGUST COTIČ
Excelsior 1500 U. T. 757-301
Sáenz Peña, F. C. P.

SLOVENSKA GOSTILNA
ALEKSIJ TREBŠE
Avda. San Martín 6470 U. T. 50-5106

RAZPRODAJA KRUHA
TROBEC GUŠTIN
Dovažam na dom
Heredia 477 U. T. 51-7165

STAVBENI PLESKAR IN TAPETAR
MARIJ MEDVEŠČEK
Guevara 525 U. T. 54-0624

BAZAR "DANUBIO"
D. UGLESSICH
Avda. San Martín 2902 U. T. 59-0838

TRGOVINA JESTVIN
"PRI ČERNICU"
C. Ramón Lista 5650 - U. T. 64-1509

CASA "SOULET"
Materiales de construcción
Electricidad - Sanitarios - Maderas
Av. F. Beiró 5682. U. T. 64-3288. Bs. As.

"ALMACEN"
PETER ČUČIČ
Excelsior 1500 - U. T. 757-301, Sáenz Peña

Reinaldo Wasserman
MEDICO
Nazca 2381 U. T. 50-2845

MIZARSKA DELAVNICA
Izdelava pohištva
IGNAC KOŠER
Guido Spano 655 Munro, F. C. E.

UMETNO STAVBENO MIZARSTVO
Kovinska Okna in Polkna
FRANC BANDELJ
Avda. de los Incas 5021 U. T.

Quesería y Fiambrería "LA AMER" de Cuero y Fernández
Avda. Fco. Beiró 5399 - U. T. 5

JUGOSLOVANSKA GOSTILNICA V MUNRO
JANKO POLIAK
Ituzaingó 4267

TRGOVINA JESTVIN "TR"
S. C. MIHELJ
Charcas 3120 U. T.

PRODAJA SADJA IN ZELENJAVE
J. TRUDEN in B. TRAMPU
Triunvirato 2901

RESTAVRANT "ČA V"
IVAN LEBAN
Lope de Vega 2931

RESTAVRACIJA
IVANČIČ RUDOLF
Año P

KROJAČNICA
CIRIL PODGORNIK
Tino

KROJAČNICA
J. R. BOŽEGLAV
Triunvirato 2891 U.

FIDEOS FRESCOS
de NATALIO DOMINI
Bazurco 3425 U.

SPLOŠNO STAVBENO MIZARSTVO
ANTON FORNAZARIČ
España 558 - J. Ingenieros - U. T. 757 - Santos Lugares

MERCADITO "CHISPAS"
MILAN ŠIRCA
Lope de Vega 2746

RESTAVRACIJA in BAZAR

Peter Benčič

Lastnik.

INDEPENDENCIA 4202 - BS.